Nhãn hiệu năm Bính Tý 1933

HÃY DÙNG SỮA HIỆU

Chủ-nhiệm : NGUYỄN-PHAN-LONG

Đuốc nhà nam

BÁO-QUÁN VÀ TÒA SOAN
Rue Lagrandière — Đây thép mới số 42

Quản-lý : NGUYỄN-VĂN-SÂM

Thứ ba 3 Avril 1934

GIÁ BÁO

MỘT NĂM	13$00
SÁU THÁNG	7 00
BA THÁNG	3 50
MỘT THÁNG	1 20
MỖI SỐ	0 06

DEPOT LEGAL INDOCHINE N° 2009

TA NÊN CỨNG ĐẦU VỚI PHE TÀI - CHÚ

Còn có hai ngày nữa thì ba đông đại biểu ta về đến Saigon. Tôi không thể nào biết trước được bữa 2 Avril có bao nhiêu người hưởng ứng cuộc tiếp-nghinh mà ra bến tàu đón rước đại-biểu, có lẽ chỉ được một vài trăm người là gần có mấy chục đông đảo-biểu tây Nam và những anh em quen biết đại-biểu mà thôi cũng nên. Vì tánh người mình thờ ơ đã sẵn lòng kỷ, hiếng nhác, lại còn lo xa nghĩ ngại rằng đi đón rước đây sẽ có chuyện gì xảy ra ý-ngoại chăng ?

Tôi tưởng những người nào có hiểu thức, có tâm-huyết đều nên nghị-nhiên ra sắp hàng vào cái đoàn-thể — tôi gọi là đoàn-thể « nạn dân » — để cả hoan-nghinh Phái-bộ, chớ không ngần ngại gì hết. Có giữ trật tự hòa-hình thì chúc hẳn không có sự gì ý-ngoại xảy ra, hay nói cho đúng mà nghe, nếu có xảy ra ý-ngoại thì cũng vui lòng rước lấy mới là có can-đảm nghị-lực.

Chúng ta đáng nên để thờ trong trí và nhớ chơn cái tư-tưởng nầy : Ba ông đại-biểu vì phận sự đối với đồng-bào quốc-gia mà phụng mạng vào mặc điều đi chuyến nầy, nguyên trong ý các ông không nghĩ tới sự làm phiền quốc-dân kéo nhau đi đón rước nay mai đây cũng không phải có cái chủ-đích vì một lẽ đón rước mà thôi, kỳ thật là chúng ta cầu lấy một chủ-đích khác kia. Ấy là ta nhơn cơ hội nầy để ta kết hiệp đoàn-thể, và để bày tỏ với nhơn-tâm dân-khí đang buồn rầu bít mắt vì hiện tình nguy khổ của mình đây. Chỗ đó mới chính là cái chỗ ta cần muốn ; chỗ đó mới thiệt là có ý nghĩa hay.

Thiệt vậy, lúc nầy chính là lúc ta nên kết hiệp đoàn-thể và bày tỏ nhơn-tâm dân khí ra. Cái hiện tình nghèo khổ của ta sẽ có thay đổi tốt đẹp chút nào, nó có quan hệ ở chỗ nầy nhiều lắm.

Ta thử coi đám cát rồi tự xét mình thì biết : đám cát khi nổi rời rạc ra từng hột, sẵn ở bãi biển, thì ai cũng dày đạp lên trên, hay có cơn gió thổi một chút thì cát bay tung bỏa phía, nhưng đến khi vô nổi lại một cục thì nó thành ra đá, thành ra xi-măng, và người ta đem tuyện nó lại và đóng phép hóa-học mà nấu lấu, nó trở nên tìm kiếm

(Coi qua trương 6)

Chuyện thị-phi

Máy mà sợ ngựa

Tôi còn nhớ hồi năm ngoái hình như có một nhà văn-sĩ trở đánh, người Pháp là ông Henri Duvernois. Đã viết bài tiểu-dẫn khen hợp về cực kỳ rất nồng nả, làm cho du-luận thế giới đều phải để ý.

Phải để ý bởi có hai lẽ.

Một là cái ý-kiến đa mới nhà văn có tưởng như Henri Duvernois phát biểu ra tất có giá trị, và tự nhiên nó làm hưởng đến tư tưởng của nhiều người.

Hai là nhơn giữa bối kinh tế những hoảng sợ, nào là xăn-vật đồ cũ, nào là nhơn công không việc, nào là tàu bè nằm ụ, nào là máy móc nằm khan, bao nhiêu cái hiện tượng đó có thể khiến cho người ta tin rằng khoa học có tội, máy móc mới cần thiết.

Theo lý-thuyết của ông Henri Duvernois thì tai nạn kinh-tế nầy nếu nay chưng tỏ ra cho người đời thấy rằng máy móc đến bởi mất cả oai lực và quyền năng đó, người ta đừng có thể nào làm thân-thánh, đừng nó đặt nó lên đầu nữa mà khổn. Nó như là viên trướng hại trận rồi.

Tôi lúc đọc bài của Duvernois rồi, tôi vẫn phân vân lưỡng-lự, chưa biết thế nào mà suy xét cho ra cái chỗ suy vi hai trăm của máy móc. Mặc dầu nó làm hại người nhiều nỗi như đã kể trên đây, nhưng vậy mà tôi thấy người đời vẫn cần cần đùng nó, nó vẫn làm chúa mình, và lại cũng chưa có gì bằng mình nói quyết rằng nó đã thất thế rồi đâu.

Không ngờ đâu nay tôi thấy rõ Duvernois nói trúng : không ngờ rằng ở ngay trong xứ mình, tôi thấy có việc chứng tỏ ra máy móc thất thế và hết oai mới là.

Bộ máy mà sợ con ngựa.

Đây-xin chớ tưởng tôi nói giễu - ngộ. Tôi nói sự thiệt, mà sự thiệt ấy đang xuất hiện ở chân thành Saigon ta bây giờ.

Máy móc đó có lắc mạt rớp rồi, cho nên nó trở lại sợ con thú vật cạnh tranh. Ấy là chuyện hăng xe điều.

Ai cũng biết trải mấy năm rồi, ở hai chân thành Saigon Cholon ta có những người Annam khêu ngoan lanh lợi, ra xe ô-tô-buýt chạy công tử phía đánh mối cho xe điều. Hãng nầy muốn điều trên mối lợi đó của người Annam để làm xe điều bộ 15 ký, cho nên họ mạo mở xe đông cho được cái đặc quyền vào tất hãng ô-tô - buýt. Họ chịu mua lại hết thảy những xe của người Annam, chứ trả ra số M. Nguyễn-thành-Đệ thì họ xử hiếp ; để hứa mua 4 chiếc xe của ông nầy rồi lại nuốt lời không mua. Chuyện ấy đang thưa kiện tại tòa, tôi đã nói rồi.

Nhưng từ tháng chín năm ngoái tới giờ, hãng xe điều chiếm được độc-quyền tuy khỏi lo về mối cạnh tranh của xe ô-tô-buýt Annam nữa, mà lại panh ra mối lo cạnh tranh khác. Tôi muốn nói về xe hộp quẹt ngựa kéo đó.

Xe hộp quẹt nay trở ra nhiều, nó chạy rề tiền, nên người mình đi đông lắm. Cả một số đông người mình nghèo túng, đã nhờ nơi nghề xe hộp quẹt mà sống. Con ngựa nhỏ kéo chẳng bằng xương thịt, vậy mà nó khinh-chê với những xe có 4 bánh nổi và 4 bánh cao su lớn bự chạy mau kia.

Thấy mối cạnh-tranh nầy, hãng xe điều lại lo thêm vận - động, làm trở ngăn cái cạnh-tranh của xe hộp quẹt.....

Tòa kiểm duyệt bỏ

..... Chẳng biết bề trên có nghe thấu cho không, chớ bon xe hộp quẹt đang vên xiết than phiền đứt lắm. Hãng xe điều muốn giựt chén cơm của họ mà quăng đi lắm.

Công thời rước mối kiếm ăn, bọ đã có xe điều xe bơi, mà máy móc vốn lanh vực mạnh, thế mà đi sợ xe hộp quẹt tranh đấu nổi hay sao tình chước phải nỗ, sao mấy móc gì cần bọ mà bán vậy? Thế chẳng phải là máy móc sợ hãi con ngựa đó sao ? Chẳng phải là đó là tỏ máy móc mất oai thất thế như lời Duvernois đã nói đó ma ?

NAM-CHÚC

NHỚ XEM

PHỤ TRƯƠNG VĂN CHƯƠNG
— x ngày nay x —

Chánh-sách tiết-kiệm của ông Doumergue

Bớt lương quan lại bớt tiền hưu-trí và sụt khoản phụ-cấp cho cựu chiến sĩ

Nước Pháp nay đang gặp lắm việc khó nghĩ, mà chỉ có ba vấn-đề nầy là nặng hơn hết, bởi-bỏ công-nhơn, tra xét vụ Stavisky ; lo đối-phó với nước Đức về miền Sarre...

M. DOUMERGUE

Về vấn-đề thứ nhất, hình như hội-đồng Nội-các lo gấp hơn hết. Theo tin của báo *Le Matin* thì hình như nội-các định sẽ đem vấn-đề hủy việc miễn thuế cho cựu chiến-sĩ ra bàn. Dầu phải khó khăn trở ngại đều đâu, chánh phủ cũng quyết tìm phương bổ cứu công-nhơn.

Số công nhơn khiếm khuyết hiện nay là 6.000 triệu quan. Chánh-phủ định sẽ làm như vầy :

Bớt khoản hưu trí được tới ra 500 triệu: bớt quan lại 10 /. tiết kiệm được 700 triệu ; sụt lương được dư ra 520 triệu ; bớt tiền chi phí về quốc phòng được 300 triệu : phân việc cai trị các quân ra đỡ tiền chi phí tới 570 triệu.

Tá ra đầu cho chánh phủ nào ra nắm chánh quyền nước Pháp, cũng không làm sao tránh việc tiết kiệm trong nước, mà mong giữ công nhơn bình được vậy.

NGHỈ LỄ

Nhơn lễ PÂQUES nhằm ngày thứ hai 2 avril 1934, các sở công sở xin đến nghỉ ngày ấy.

Vậy bổn báo cũng xin nghỉ 1 bữa.

Số báo tới ngày thứ ba phát hành, đề ngày thứ TƯ 4 AVRIL 1934.

Lại sẽ phát giác một vụ lường gạt khác nữa ở bên Pháp.

Nước Pháp bỗi nầy gặp lắm chuyện rối rắm quá, nhứt là vụ Stavisky bào hại nhiều hơn hết.

Vậy mà cũng chưa yên. Vừa rồi đây điều tra Paris cho hay rằng sẽ phát giác một vụ gian khác nữa về chánh trị và lý tài. Bởi từ năm 1929 cho tới 1932 số tiền hàng những mấy triệu đã làm quăng cáo cho sở bốn xa, không biết ai hưởng ?

Đối với việc nầy, quan Thượng thư hình-bộ là ông Henri Oberon có đay tôn-ấn mở cuộc điều - tra về « lạm-dụng thế-lực » và đi « lo lót ».

Chưa biết ông quan nào sẽ bị « gạn mặt » chỉ đó ra đây ?

Nước Pháp tính sửa lại hiến pháp

Thủ-tướng có quyền giải tán nghị-viện khỏi cần nguyện lão Nghị - viên có ưng hay không

Nghị-viện Pháp có cử ra một ban ủy-viên để lo thảo bản dự án sửa sang lại Hiến-pháp. Bấy lại cử ra một tiểu ban để lo việc nầy. Tiểu-ban định nên sửa điều khoản thứ năm trong Hiến-pháp.

Sửa đổi như thế cốt để cho Thủ-tướng cái đặc quyền nầy : bao giờ bày tỏ nguyện nhơn giải tán nghị-viện, trình cho Thượng-thượng nhơn rồi, thì cứ việc thi-hành, khỏi cho nghị-viện Nguyễn lão ưng thuận kỳ tên mới được.

Chắc mấy ông già kỳ phân đó cho coi.

Hội chợ Tương-tế đã khai mạc

Hội chợ Tương-Tế tại sân thượng cuộc thể-thao Annam, đã mở cửa từ chiều hôm qua, chắc là có kết quả tốt đẹp lắm.

Cách sắp đặt cuộc hội chợ nầy thật là hoàn toàn, công phu nhiều hơn các cuộc hội chợ trước.

Bàn ủy-viên tổ-chức hội-chợ có cất nhiều gian hàng rất tốt đẹp cho mấy buổn mướn hết không còn trống một gian.

Công chúng đi coi hội chơi nầy không thất vọng mà lại tìm tấc khen nhiều cuộc vui, nhứt là cái Đài tuyết-tuột và bác-trận-đồ là được công chúng hoan-nghinh lắm, xúm lại coi rất đông tử khi mới mở cửa đến lúc tắt đèn ra về.

Còn về sự buôn bán trong kỳ hội chơ nầy cũng xem có bề xuất sắc hơn trước nhiều. Cách sắp đặt hàng hóa của nhiều nhà buôn rất đẹp và cách làm quảng cáo cũng có vẻ mỹ thuật. Nhứt là biên Thanh Thanh sắp đặt những xe đầu K uanh-Diệp ai đi qua cũng phải ngừng lại xem cả.

Còn trong gian hàng Báo-giới người ra vẽ nướm nượp vẽ đề đẹp có ông Nguyễn-Kim-Côn coi chữ tuy vẽ rất chữ mà đoán vận mạng theo khoa học rất tài tình, nên người ta hoan nghinh quá. Chỉ trong mấy đêm đầu mà có hơn 150 người đến coi. Đến khi đã tắt đèn rồi, mà công chúng còn bu coi nữa. M. Nguyễn-kim-Côn phải lấy giấy đổi sang lớn mà coi cho vừa lòng công chúng.

Còn nói gì sách rất giấy quảng cáo trong hội-chợ không biết bao nhiêu mà kể, nhứt là nhà thuốc Đức-Trọng làm quảng-cáo nhiều mà nó hơn hết.

Khoa học tài-tình trong Hội-chợ ?

Lúc đi coi Hội-chợ, nhớ lại tại giảng-đường của Hội Báo Chương, có Docteur NGUYỄN KIM-ÚC, dùng khoa-học Âu-Mỹ để tra cứu những chữ và bàn tay, biết rõ : Giàu, Nghèo, Hoạ, Phước, việc vợ chồng, một cách rõ ràng lắm (rõ giấy bảo kiết bằng hẳn) Lạ lắm ? Trong xứ Đông-dương mới có một lần thứ nhứt.

Nhơn rất tin nói về ông già sống lâu nầy bắn ra có nhiều tờ báo bên Âu-châu đem vẽ - để trưng-bày của loài người ra nói, chúng tôi xin địch thuật dưới đây một bài trong những bài ấy.

Cái nầy tác - giả phần nhiều đều mượn tài - liệu của nhà bác-học đại - danh Auguste Lumière là người đeo g ké-cứu về vấn-đề « trường-thọ » (*longévité*) mà viết ra. Vì vấn-đề nầy nhà bác-học Auguste Lumière đã viết thành mấy cuốn sách như cuốn *le rôle des colloïdes chez les êtres vivants* (dịch-nghĩa cái « keo-lôi-lôi » trong « thể những sanh vật) *la théorie colloïdale de la vie et de a maladie* (thuyết nói về chất keo-lôi-lôi đối với sự sống và bịnh hoạn), *la vie, la maladie et la mort* (sống, bịnh và chết) *phénomènes colloïdaux*, (những hiện-tượng do chất keo-lôi-lôi gây nên), *sénilité et rajeunissement* (suy-nhược vì già và cách phản lão hồn đồng)

Nhà bác học Lumières có viết trong sách như thế nầy : « Từ 100 năm nay, nhưng sự học biết của loài người càng ngày càng tiến cao lắc mới rành rất phi-thường, cho các nhà khoa-học và bác học thì vẫn người thấy hết có 150 tuổi mà thôi. Sống đến chừng ấy tuổi cũng đã gọi là sống lâu rồi. Người ta nói đến hồi năm 1918 mà Siddi Wastad vẫn còn là một người trai tráng mạnh-khoẻ. Kể tác đó S ddi vướng phải bịnh ho rồi tử ấy ông ta rụng hết vài cái răng và tóc ông cũng mới bạc từ hồi đó. Hiện nay ở gần Ấn độ uống ngon và tinh thần

(Coi qua trương 6)

Pháp-luật sao bênh nghĩa vợ chồng ?

Chồng nâu rượu lậu bị bắt, Thị-Niệm toan móc mắt tào-cáo để giải thoát cho phu-quân

Gần đây thường có tin nói tào-cáo bắt rượu lậu và thuốc lậu ở miệt nhà-quê mà bọ hay gặp những việc trở ngại khó-khăn hoài. Đời khi phải có cuộc ẩu đả đấy xác làng xóm.

Công việc của lính thương chánh bắt rượu lậu và thuốc lậu khó khăn nặng nhọc thiệt. Nương mà dân quê không ưng đánh đập thì vẫn khó tìm quả. Bởi có nhiều lẽ dân-quê thấy thì đâm đầu chạy trốn chết, để bắt người đặt rượu lậu và cầm bán thuốc lậu mà lính thương chánh không đáng nhọc đoạn đánh đập hà hiếp, thì chắc không có xảy ra những vụ lôi thôi đáng tiếc bao giờ.

Như mới ở làng Nhơn-Nghĩa hạt Cần-thơ có đám rượu lậu như sau nầy :

M. Robert, tào-cáo, đặt lính vào ở ẩn nơi rượu (vì có người mách). Nhưng chỉ một mình M. Robert vô nhà nói chuyện với chủ nhà. Chủ nhà tiếp rước tử tế trong lúc đó tên lính thương-chánh và kẻ chèo ghe cho tào-cáo thì lén đi ngã sau lọt rồi. Mới chắp ra nói có 6 lít rượu lậu và một bầu rượu. M. Robert mới lập vi-bằng và bắt người chủ nhà đi.

Người chủ nhà không chịu, cãi rằt rượu lậu sao không đến mình đi cho lạm mất. Vì lại nói chỗ giấu rượu và làm bằm ở ngoài đồng, tay gần nhà mình, chớ biết của ai giấu đó hoặc không chứng cớ kẻ thủ oán đem phao.

Nói gì thì nói, M. Robert cứ lôi người chủ nhà ấy đi. Qua cái cầu kỉ, lấy quờn sao không biết cái hai người té xuống sông. Bấy giờ vợ người ấy đi theo nhảy lại toan gỡ cho chồng, lính canh-thiệp vào, thì người đàn bà ấy cho mặt và toan móc mắt M Robert.

Con ấy có nhiều người đứng trong xóm đến ra coi. M. Robert trưng đơn chứng tới đánh mình, nên bỏ chạy. M Robert về làm đơn thưa biện lý quan biện - lý đay bắt a vợ chồng người ấy. Té ra là Lâm-văn-Mỉ và Ng-thị-Nẽm có tiếng là làm ruộng lương thiện bấy lâu.

Về việc đây cả hai vợ chồng mà bị tội vì đầu tiên nơi tào-cáo là nhau rượu lậu, đánh tào-cáo, gây sự lộn xộn trong làng.

Bong chúng tôi mong rằng nhà pháp luật sẽ triu xét nhưng lẽ tình ấy chôn thôn quê, bởi có nhiều khi do sự bất đắc dĩ mà xảy ra chuyện nọ chuyện kia. Cũng như có nhiều khi, không chuyện gì bắt mà người ta bay đặt bố đặt lên cho ăn vạ.

CHÚNG TA CÓ THỂ SỐNG LÂU ĐƯỢC ĐẾN 150 TUỔI KHÔNG ?

Loài người ta cũng như một vần không có vẻ gì sung túc hết, bộ máy, bộ máy nào mà người ta biết giữ gìn cẩn thận và thường chạy có chừng có mực thì nó được bền lắt lâu hư. Người ta cũng vậy, nếu biết ăn ở cẩn thận đúng đắn lao tâm lao lực quá đỗ thì có thể sống lâu hơn là những kẻ ăn uống không độ lượng, cho hơi thái quá cũng là thường có làm việc buồn rầu làm cho tổn hại đến tinh thần, thân thể.

Người thượng-cổ số đó được sống lâu hơn người đời nay là nhờ được thong dung nhàn rỗi và không chơi bời quá độ như người đời bây giờ đó vậy.

Hồi đó, rất nhỏ người chết sớm thì nhiều mà số người sống lâu rất hiếm, nên coi ở xứ nào có một người nào được sống lâu hơn trăm tuổi thì người đó được luận đề ý đến. Vì đó loài người làm sao được trường thọ ấy là một vấn đề mà nhiều khoa học và y học đang gia công nghiên cứu.

Mới đây, có nhiều tờ báo rằng ngày ở Bombay đăng tin rằng ở Nagpor tại Ấn-độ có một người thọ tới 150 tuổi, người thuộc về đạo Hồi Hồ, tên là Siddi Wastad, cha người Pal-ethe, mẹ người Afgan. A lập-sả Sự thiết nhà chơn quyền lợi bộ đời ra xem thì thấy người ấy nhỉ có 150 tuổi mà thôi. Sống đến chừng ấy tuổi cũng đủ gọi là sống lâu rồi. Người ta nói đến hồi năm 1918 mà Siddi Wastad vẫn còn là một người trai tráng mạnh-khoẻ. Kể tác đó S ddi vướng phải bịnh ho rồi từ ấy ông ta rụng hết vài cái răng và tóc ông cũng mới bạc từ hồi đó. Hiện nay ở gần Ấn độ uống ngon và tinh thần

(Coi qua trương 6)

TENNIS

Hai độ simple tại SAIGON TENNIS CLUB

1er AVRIL 1934

CHIM CONTRE GIAO (3 sets)

2 AVRIL 1934

NỮA CONTRE NHÁNH (3 sets)

1er AVRIL		2 AVRIL	
Fauteuil	1$50	Fauteuil	1$00
Chaise	1. 00	Chaise	0. 60
Debout	0. 50	Debout	0. 30

Quí ông hàm mộ trò thao chẳng nên, chẳng coi match CHIM-GIAO nầy. Vì CHIM thường được với Nữa đấu thắng trong hai sets từ 6/3 trở lại, mà CHIM thắng NỮA đấy đấu nhờ 8 ngón volées, contach không-lỗ của Chim vậy.

Hết thảy những người bị nạn khủng-hoảng mà suy nghĩ rằng : « Đại-biểu chúng tôi đã tỏ bày rõ hết cảnh nguy nỗi khổ rồi, giờ chúng tôi chỉ chờ Thượng - quốc ra tay cứu cấp mau mau », vậy thì ngày 2 Avril nầy đều gặp nhau ở bên tàu Nhà-rồng để đón rước Đại-biểu. Hiện nay chưa biết nhứt định giờ nào tàu đến bến, muốn biết chắc thì sớm bữa 2 Avril chư vị có thể lại hỏi tại bổn-báo số 72 đường Lagrandière, hay là lại coi yết thị ở sở Port de Commerce gần cột cán Thủ - ngữ. Nên đi ! Nhớ đi ! Nhứt định kéo nhau đi đón rước cho thật đông.

Do anh Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Quán Ven Đường (microfilm Thư Viện Đại học Cornell). Chủ quán Huỳnh Chiếu Đẳng.

THỔI-NHIỆT-TÁN

Thuốc này hay trị nóng lạnh cảm mạo phong hàn hay sợ trái gió nhức đầu ho hơi phát nóng mê man, nhu có bịnh kể trên đó này uống thuốc nầy sẽ thấy linh nghiệm.

ĐẠI-QUANG-DƯỢC-PHÒNG

27, Tổng-Đốc-Phương — CHOLON

Dainan-Kosei

NHẬP CẢNG — XUẤT CẢNG
KHO THỜ BÁN SỈ VÀ BÁN LẺ

6 đường Chợ mới Saigon (GIÂY THIẾP NÓI SỐ 448)
số 66, đường Vienot

Bổn hãng xin có lời cho quí ông ở Lục-Châu được rõ, mỗi tháng hai kỳ tàu đều có chở qua trên 1.000 thùng trà Đài-Loan (Formose) thứ thượng hạng thiệt ngon và rượu la Bière hiệu Union

BỘ-KIỀU : Như chén, tô, đĩa, lấy theo kiểu vẽ thành hảo-hạng rất kiêm thời, với những ông biết đường đều công nhận cho đồ của Bổn-hàng là xinh.

Trong 21 tỉnh Bổn-hàng đều có đặt Đại-Lý.
Đông-Lý ở đường Chaignean số 20

Chủ-nhơn : M. MATUSITA

Kể ngày 1er Décembre 1933, Bổn-hàng sẽ nghỉ bán chiều chúa nhựt.

PHONG-CẢNH KHÁCH-LẦU

là một nơi rất mát mẻ, giá mới hạ rất rẻ, kính mời quí khách cố đi SAIGON xin ghé nghỉ một lần sẽ đặng vừa ý.

Chủ nhơn
VÕ-VĂN BẢN
tél. 407.

NHÀ RẰNG — BÁNH TÂY — CƠM ANNAM

NGUYỄN-VĂN-ĐẮC

175-179 Rue d'ESPAGNE
Bánh mì cơm thăng cho quí khách ở luôn mỗi tháng MỚI
76 Bd. BONNARD

BÁNH TÂY — RƯỢU TÂY
CƠM TÂY

Bao lãnh các tiệc trà và rượu

No 29 Rue Boland Bienne
HIỆP-THÌNH SAIGON
Sửa và sơn xe máy rất Khéo có lãnh đổ xi Ken và sửa máy hát, máy đánh chữ và bán đồ phụ tùng xe máy lấm Kỹ không tính giá rẻ hơn các nơi.
(Chủ nhân Kính cáo)

COI CHỪNG!!!

Ai mất máu, mệt nhọc, ăn không ngon miệng ngủ không an giấc *hãy mau mau uống*
Rượu bổ « Tonican »

Ai ho gió, ho dàm, ho khan, đau ngực *hãy uống :*
Thuốc ho ngọt «SIROPAN»

có bán tại :
PHARMACIE DE TANDINH
22-Rue — rue Vassoigne — Tân-Định
HỒ ĐẮC-ÂN
Docteur en Pharmacie
Ancien Interne des Hôpitaux de Paris,
Lionnaire de Saïgon

CHUYỆN CŨ XIN NHẮC LẠI

Như-Vân nữ lưu học đường Cần-Thơ

Dạy văn học và nữ-công
Sáng tạo 1920

Nhậy ưu trường khoán Tết rồi, thân 2 Mars 1934 là ngày 17 tháng giêng Annam.

Bổn trường xin cho quí ông bà an gần hay rằng : trường Như-Vân chúng tôi, tuy là bi nạn kinh tế chung, mà vẫn đứng vững như xưa về bề hình thức, lẫn cả tinh thần. Bạn Văn học thì toàn cả các cô đỗ tốt nghiệp, Bạn nữ công, có thêm rất nhiều thầy dạy chuyên môn.

Mấy lối năm nầy, có một đôi người, vì lầm không được nơi trường, nên có đến huyên và kiếm đầu nói xấu. Nếu quí ông có con em muốn cho lưu học, nên đến tận trường xem lại, thì mới rõ sự thật, chớ những lời đồn đãi, xin đừng nên tin.

Bổn trường nghĩ vì nạn kinh-tế; ai cũng chịu một cảnh khốn khó đó, nên đã sụt bớt tiền trường đã nhiều rồi. Thế mà thấy các nhà đông con cũng còn bả trẻ, và lũng tăng nhiều vô các sự học của trẻ em.

Vì thế nên bổn trường, sẽ thêm một khoản riêng, bớt cho những nhà đông con cháu, từ ba trở lên, sẽ bớt 20 phần trăm.

Cách dạy và giá tiền, vẫn theo kỳ đã định rồi, trước đây không thêm bớt chi cả.

Nếu các quí ông quí bà nào, có con em, muốn cho lưu học, xin gởi thơ đến hỏi bổn điều-lệ trường chúng tôi gởi lòng gởi đến, thì các ông bà sẽ thấy rõ cách dạy dỗ và giá cả rõ ràng.

Thơ từ xin đề gởi cho :
Mme HUỲNH-NGỌC-NHUẬN
Fondatrice Institution
NHƯ-VÂN Cần-Thơ

Tỉnh-Độ Cư-Sĩ Phật-Hội

Chúng tôi là đệ tử Phật hành lễ bái lạc-phương. Mới được Chánh-phủ cho phép lập hội « Tỉnh-Độ Cư-Sĩ Phật Hội » tại chùa « Hưng Long », đường Avenue le Lyre de Villers (Ngã Sáu) Cholon.

Xin cho quí ông, quí bà lạc-châu hay rằng hội chúng tôi không phải người đi quyên tiền của bá tánh. Như có kẻ nào mượn danh hội đi lời tiền tiền ấy là kẻ gian, xin chú ý.

T. B. C. S. P. H.

Lê van Vinh

Horloger Spécialiste
DE
BESANÇON
76
rue d'Espagne
SAIGON
ANGLE CATINAT

Sửa đủ hiệu đồng hồ nhỏ lớn và các thứ máy nhỏ như là:
(Compteur-kilométrique, máy hát, máy đánh chữ, máy chụp hình vân vân)

TIN TRONG NƯỚC

Saigon

Ỷ quyền hiếp người lương thiện

Mấy hôm sang, lại xóm Lái Gầm đường Lucotte prolongée, phường có kẻ sẽ lén lấy gạch lẻng nhà cô sáu L... Có nầy ý quyền hiếp người trong xóm. Có lẽ lại nầy mà có kẻ siêu tâm trả thù bằng một cách hèn hạ. Bị hiếp hoài, nên cô tu mau lên rằng : « Ai bắt đuổi kẻ nào tiếng như nầy, thì cô cho mười đồng ». Nhưng kẻ đang nhà bị-mặt.

Tức mình cô ta đến nói với ông lính cảnh-sát Bùi H... hầu cho anh ta mười đồng nếu bắt đặng đứa chơi nghịch.

Hồm đêm 29 Mars, có sáu đứa ba H... lai chả chuồng ngựa cô sáu Dầy, trong xóm có chỉ có một tên giữ ngựa đang ngủ trên gác, tới rằng cô nghe cho người đi Linh H... chẳng cần suy nghĩ cô lẽ vì tiền tài mất, nên kêu anh giữ ngựa đang ngủ dậy, hỏi giấy thuế hân đánh bắt kẻ rồi chẳng cần độc đến nói chủ ngựa, cứ kéo thẳng về bốt.

Tôi nghiệp cho tên giữ ngựa rất thiệt-thà đến nhu-quê mà bị đến oan.

Thân ôi ! vì trách-nhiệm hay vì kim tiền ? Một người có quyền mà đùng quyền như vậy ?

P. T.

Nạn xe hơi

Hồi chiều năm kia, cái xe hơi số C. C. 842 của ông quan ba Mercier ở trên nhà thờ chạy xuống đường Catinat. Xe chạy đến nhà thuốc Mus thì có một cái cây xe khi không gãy mà ra.

Cái cây đó nhờ nhằm một cái xe hơi khác đang bên đường ấy. Cái xe sau nầy số C. A. 748 của đốc-tơ Vivens. Cả hai cái xe đều hư hỏng.

Một đảng viên cộng sản bị bịnh điên

Trong năm rồi, có mấy người hành một thầm thầy một người kia ăn cắp gói đi quo cầu quấy bắt ích khá nghi. Người lang biểu theo tôi chận lại hỏi. Xét ra thì ra tên ấy mang gói cái gói ấy của đồ quan truyền đó.

Hồi năm 1931 T. N. năm Thị đã ở ở 3 hàng ta rồi về tỏ cùng ông Sou ra ở cùng khóm chung qua Khánh Hội đặp quan vô đặp hỏi ấy cũng.

Sau nầy thân bài Thị đã khó ở đặt thêm mấy người nữa. Hồm kia lúc đem mấy ở cũ không có anh đầu đảng là Thị ra hỏi Vi khi ra bị bắt giam, rồi trốn thì điên, bị giải về Bienhoa.

Vợ bé của Thị ra tỏa khóm ở đã nhiều việc hành động cũng đã ở ngày kêu án 3 năm ở 3 năm hưu xử, một người bị 2 năm tù 5 năm lưu xứ.

Có một đứa giả năm mươi 17 tuổi, cũng bị bắt về việc nầy, nó chỉ kêu án 1 tháng.

Luc-Tinh
BE...

Trộm cướp liên lấn
Thuộc tổng Bảo-Định tả hữ lăng như Thuận kiều. Phủ-lồng ưc Long mỹ ở rất cheo leo thêm các đảng hương chức lũng chất phát qua nên thành ra ăn trộm như vỗ tay, chẳng có đêm nào mà không có nhà nầy mất vịt gà nhà kia mất áo quần tài vật. Có khi chủ nhà gặp ăn trộm, la lên cũng không ai dám tiếp ứng sợ bọn nó oán thù đã rồi sự dân hoạt động của chúng đến thế nào. Đêm như ăn cướp thì hàm bấy đêm có nghe mỗ ống đánh lên một vài lần, dân lành lấu lắm phiền giận lắm. Như vừa rồi đây nhà của Thị-Lương bị một tập ăn cướp 6 đứa, ao đến làm dữ mà chỉ lấy đặng có 2 đồng bạc. Vậy mà cũng mỗ trống vang rền, dân nghe chạy chưn không tên đất thiệt là bao hại.

Thị Lương cũng nhà có tiền nên bán hàng đồ mới đến làm dữ như thế, song Thị Lương biết trước bề nào cũng có người ăn cướp đến chưa đó. Bởi vậy bao nhiêu vật đáng giá vàng đem với chỗ khác hết nên ăn cướp mới hụt mất hàng như thế. Chúng tôi xin thầy cai tổng Bảo-thành là M. Muốn nên dạy hương quản ở mấy làng trên đầu nên ái tuần cho xét và thì mới mong bớt đặng vụ cướp.

Hội chợ năm nay đó sộ lắm

Còn không mấy bữa nữa là đến ngày 6-7 và 8 Avril hội chợ Phiên ở đây sẽ mở cửa. Người những cuộc đua vô lịch lịch hát đường đó cho đều, như hát Bầm, hát bộ, rồi trong tiểu cuộc, quảng-đường, cũng cảnh vườn ta còn mua lấm, có rồng-phụng hen đến thầy Pháp thuốc trước chưng thấy, lục rên bờ đầu xảo cô lên rằng hay chuyện trang hát lấm nay chưa bề có. Hốt lon nhà đi đầu xảo đề công và các bạn ta nhiều ông ở đây sẽ đua tài nấu những món ăn cho nhiều người nếm thử. Theo những gian hàng cất lên cách chưng dọn hồm nay thì có lẽ sẽ đó số vô người ưa đến, bà con nên đi xem trước mức cui sau hơn nghĩa.

KIỆN VĂN

GIADINH

Con nít đặng cho đeo vòng vàng sự bọn bất lương rớ rẫm ở thị nguy

Hôm thứ tư rồi ở Chợ-Giá Định có ba cô kia vượng con nít người ta, rồi vượng luôn hết cả đeo vòng cẩu đồng nhỏ.

Nguyễn ba cô đó là Thị Hai và Thị Bảy ở Saigon có chợ Giadinh chơi ba cô thấy đặng con xẩm nhỏ đến em rất đó, nên đưa em ấy lại đó đeo vòng hiếc vàng. Thị-Hai và Thị Bảy làm bộ vượng nin đưa nhỏ bà một cái chiếc vàng đưa lên cho Thị-Đồng.

Bất ngờ làm sao ở xẩm hiểu lên, kính lại bắt Thị-Hai và Thị Ba đem về bốt. Cả hai đều hối rất sao chiếc vòng của đứa hồ cần đều trong tay, bị tụy ở lại ra cả hai phải chịu.

Thị-Hai và Thị Ba cũ tần ân, ên nay bị giải tòa. Con Thị-Đồng lẽ tay nghề ăn cắp có mặt ở chợ Bến-thành chắc làm miệng gì cũng bị nắm đặ.

TÂNAN

Tuyển cử Hội-đồng địa hạt

Ngày chưa nhựt 29 Avril đến đây, tại nhà việc làng Thanh-Phú-Long, cuộc tuyển cử một vị hội đồng địa hạt thế cho M. Nguyễn-văn-Vinh đã từ trần.

Cuộc tuyển cử nầy do thầy cai tổng Thanh - mai Hạt lâm chủ tọa, khởi sự bỏ thăm từ 8 giờ sáng đến 4 giờ chiều thì khai thăm. Nếu không có ai đã thăm đắc cử thì qua chưa nhựt 5 Mai sẽ cử lại lần thứ nhì.

●●

CANTHO

Bí mật xe máy

Ngày chưa nhựt 25-3-34 anh hiện làng Thiên mỹ (Cantho) đi xem đi gu tại miễn ông Hương-quản, an quen tiếc mua lại lưu cây xe máy mình lại lưu cây gần mấy cây bàng trước miễu, bị chẳng đoạt mất. Ấy chẳng qua vì sau khi đùng đồ mà cây gả đã xem rất kích lắm anh mãng mê xem gả đã mà quên để ý đến cái xe máy của mình đi. Tới chừng đó gả đã mà anh ta ra về lưu kiếm ta tung, ta ấy mới hay ra con người sắt cắm mình đã hao chưn ở cầu bốn nào ma dông mà ở mà gạo rồi.

Lại trường gả ta chỉ người ấy thường ra vô mà quan ngũ nhỏ lại đâm đã qua cướp giựt của người như thế ?

Vậy từ đây ba con hãy cẩn thận kẻo có ngày « bán đi xe máy bạn vô cuốc bộ » nha.

VÂN-TÂM

SỬ-TÍCH DIỄN-CA

Chuyện vua Tự-Đức uống Hải-Cẩu thận dễ cầu con

Sử chép chuyện rằng vua Tự-Đức Bệ thận suy, từ tức kém đăng Muốn con để nối ngai vàng Lao-tâm, tổn-lực ăn bổ thận sung Gân cốt mỏi tê chẳng nhớ nhớt Lại đem lưng tảo nhọc mên hao Dì tình thường : lấy chiếm-bao Hồ ăn biếng ngủ xanh-xao vỏ vàng Sau tuyệt-tự ai chẳng thêm khốn Sanh-ho tao hay khó chọn Biết thân sớm bắn a, he lớn Thuốc nầy mua đặng uống trên [illegible] lành ngay

Mỗi vua... 1$00

Nhà thuốc ĐỨC TRƯNG ANNAM số 3-5, đường Cây-Mai (gần đầu cầu Mai) Cholon, có bán : Nguyễn-Ái-Kính, Saigon ; Đề-phương Quế bỉ Tổng đốc Phương, Cholon ; Librairie Nam Cường Imprim. Bến Sport, Go-công ; Nghĩa-Trung, Cầu-ba Nguyễn-thành-hiệp, Vĩnh-long ; Lê-công-Quốc, Sốtrang ; Được Yên Bạc-liêu ; Huỳnh-Tri, Nam-vian ; Minh-Nguyệt, Phan-thiết ; Ký Thận cho biết.

MÁY DỆNG :
Muốn chạy rồi hãng VON VIÊT ...
Đất tỉnh Khánh

Giá lúa và Tin tàu

Giá lúa tại Cholon

Ngày 30 Mars 1934

LÚA

Mỗi tạ 68 kilos

Gocong	1.10	Omon	1.05
Bentre Saïri	1.10	Cairong	1.05
Bentre	1.05	Thot-not	1.05
Mytho-Tiền	1.08	Longxuyen	1.05
Cai-Lay	1.06	Chaudoc trung	1.03
Cai-Bè	1.05	— Bo	0.98
Vinhlong	1.05	Longchau	0.93
Bakli	1.06	Sadec trung	1.03
Cai-Choung	1.05	— Bo	0.93
Cang-Long	1.04		
Travinh	1.04	CAO MÊN	
Soc-trang	1.04	Battambang	1.03
Bacliêu	1.07	Banam	1.03
Rachgia	1.08	Soai riem	
Baoviang	1.08	Lúa đe	0.88

GẠO

Mỗi tạ 60 kilos

Gạo N° 1	25 %		1.62
Gạo N° 2	60 »		1.55
Tấm 1-2			1.22
Jum 3-4			1.40
Cám trắng			0.56
Cám đỏ			0.71
Bao lúa vo			11.00
Bao gạo			10.50

TÀU TỚI

Ở Pháp lại

Chenon deux	2 Avril
Dalny	8 Avril
Sikiang	18 Avril

Ở Bắc và Trung-kỳ lại

Haute Chappe	31 Mars
C. Lardaran	31 Mars

Ở Tân nhơn

Positos	15 Avril

Singapore về

G. G. Merlin	5 Avril

TÀU ĐI

Qua Pháp

Félix Roussel	31 Mars
Anjou	31 Mars
Cap Fa darau	4 Avril
Per avion	1er Avril
Portos	16 Avril

Ra Bắc và Trung-kỳ

Anvers	1er Avril
Claude Chappe	3 Avril

Qua Tân

Che oseraux	5 Avril

Ở Singapore qua

G. G. Velleboven	31 Mars

NHAN-VĂN-NHIỀU

Nhà trồng răng

Chuyên trị răng đau và trồng răng vàng, răng caoutchouc, răng cốt (pivot) răng cầu (bridge à pont) v.v...

66, Bd Bonnard — SAIGON

Những người ăn không biết ngon, thường nhức đầu. Người không được khoan khoái, hãy dùng

KÔ-LA-CÔ

thì những bịnh như trên đây sẽ tiêu.

Nhà thuốc
GRANDE PHARMACIE DE FRANCE
90, Rue d'Ormay
SAIGON

SÁCH GÂY NÊN CHỐNG VÀ AI TÍNH LÀ GIÓN

Nam nữ bí mật chỉ-nam

Bổ phải xe ngày đi ... [illegible] Vì cách đó ... [illegible] tránh khỏi những ... [illegible] gây nên những bịnh ... [illegible] Bịnh đi ... [illegible] và mandai ... [illegible] ở cũng nên biết thêm cách ... [illegible] Ai muốn chỉ nói gẫng đồng ... [illegible] cho gần khuê mạnh ... [illegible] kiếp tốt. Mua sỉ từ 25 ... [illegible] và mandai ... [illegible] ở NHẬT NAM THƯ QUÁN 104 HÀNG GÀI HANOI. Mua lẻ mỗi cuốn thêm cước gửi 0$20 ... [illegible] mua một lần được 5$00 ... [illegible] mỗi cuốn là 0$05

PHỞ

Mới sửa lại rộng rãi và sạch sẽ, giá thiệt rẻ, từ 1$ sắp lên. Xin đến nơi nhà hội Văn quốc Tiếu-hiệp số 26, đường Chaigneau Saigon.

MUỐN BÁN

Một chiếc *Delahaye*, số trên 2000, 5 chỗ ngồi, mới rả máy tốt lắm giá thật rẻ
De nơi bảo quản.

ĐỪNG LẦY LẦM LẠ
NHÀ ĐỒNG SÁCH

P. Nguyễn-văn-Châu

Đời tại số 320 cũng con đường Gallieni Saigon gần bên đường Nguyễn tấn Nghiệm

Muốn mua

Tiền sạp, Tiền cân vỗ, Bập vỗ, cao su Đông vỗ, bông gòn

Trước khi quí ông muốn bán xin gởi kiểu và viết thơ hỏi giá.

M. Nguyễn-văn Thương
Maison O. Mizutani de Importation Exportation
14, 16 rue Chaignean SAIGON

Thổ tốt sạch sẽ khoẻ khoắn ở Khánh-Hội cho mướn rất rẻ ở 14 ở từ 26 $ có đèn, nước và cầu tiêu.

Xin hỏi tại : *Société Immobilière du port de Saigon.*
N° 12 quai de Mers, Saigon

Bỏ qua rất uổng !!!

1934

XIN KÍP VIẾT THƠ VỀ

PHONG-TAI

43 Rue des Pipes Hanoi

Mấy quyển sách mắc mỏi sẽ biếu không.

Bỏ qua rất uổng !!

"Comptoir des cafés-Unic"

161 RUE D'ESPAGNE (gần chợ mới)

Bán sỉ và bán lẻ, giá rẻ hơn các nơi. Cách mua bán giản tiện cho các chủ tiệm café lớn nhỏ.

Có trữ bán tại : NGUYỄN-VĂN-ĐẮC
Pâtisserie 76 Bd. Bonnard
et 176 rue d'Espagne SAIGON
Cho đăng. Sai-gòn nét

TRÊN ĐƯỜNG MỸ THUẬT

PHÊ-BÌNH TUỒNG:
«HÀM OAN VÌ NGHĨA»
CỦA GÁNH HUỲNH KỲ

(Tiếp theo và hết)

Trong bài trước chúng tôi đã đem sự tích của tuồng nầy ra phê bình, chắc độc giả cũng đã nhận kỹ những chỗ chúng tôi đã nói đến ra thế nào rồi.

Hôm nay chúng tôi xin phê-bình cách đóng tuồng của bạn hát Huỳnh-kỳ trong mấy một màn của vở tuồng Hàm Oan Vì Nghĩa nầy.

Trong màn thứ nhứt, hồi hai quan võ bàn lộn nhau mấy cô đào khiêu-vũ nẩn tự nhiên nhi nhiên, chớ không lộ vẻ kinh hãi chút nào hết, tôi cho chỗ đó không được đúng. Cách đóng tuồng quan hệ nhứt là màu mè mà màu mè thiếu sót như vậy là không có mỹ-thuật gì hết.

Còn kép đóng vai quan ba Đẳng-Võ là một nhà binh có lẽ nào khi rút cây súng sáu ra đỗ bắn kẻ nghịch mà chậm chạp lôi thôi quá.

Trong màn thứ nhì, là lúc Đẳng-Văn và Oanh-Kiều tư tình nhau, cách điểu trò như vậy có khi quá đáng, vì Oanh-Kiều không phải là kẻ đưa trăng rước gió, cô ta vốn là con nhà thế-phiệt trâm anh sao mà lại có cách sành sỏi về việc trăng gió như thế đ ? Vẫn biết Đẳng-Võ và Oanh-Kiều có tình với nhau, nhưng hai bên vẫn là người tử tế thì bao giờ cũng đều giao thiệp đề đặt với nhau, chớ có đâu mà tự-do thái quá như thế ấy, có phải là bất hợp-lý không ? Cứ như cách đóng tuồng của gánh Huỳnh kỳ thì coi tình của Đẳng Văn và Oanh-Kiều chỉ là cái tình của khách làng chơi, chớ đâu điu chớ nào có phải cái tình thanh khiết của đôi thiếu niên nam nữ. Diễn tuồng như vậy là đem một việc thơ nhuốc có hại đến phong-hoá ra cổ động cho chúng-ta phải thế không ? Ý bầu gánh Huỳnh-kỳ ?

Trong màn thứ ba, kép đóng vai lão vừa coi được, chớ hơi hay.

Kép đóng vai ăn trộm, bỗ tích khéo, có điều sau khi đã lấy được hộp tiền rồi mà còn đưa dao muốn đâm chết nhà đang ngủ mê là bậy. Huỳnh chỉ sắp đặt cho vai ăn trộm khi chạy ra phải dụng ngữ giả đề chủ nhà giực mình và trì hô lên, tưởng không cần, vì chính những ghẻ ấy của anh ta đem tấn chủ nhà thì làm giờ ở gần đúng ngữ.

Trong màn thứ tư, ngương-ngùng quá ! Ai đời Oanh-Kiều gặt nhẹ đa nặng lời non nước mà trao tiền đem lên người nhà chủ cha mẹ đem Đẳng-Văn tới không trò chuyện, coi đó cũng đủ biết hai bên năng tình với nhau lắm rồi thế, khi nghe Đẳng Văn nhận mình là kẻ trộm mà Đẳng-Văn vẫn đối đãi bạn hẩu nhi, nàng lại đi mắng nước, sỉ nhục, khinh khi. Không chắt gì tỏ ra là ngạc nhiên, ai ngại suy nghĩ gì hết sao ? Cái gì mà phi-lý quá vậy. Oanh-Kiều nào mà « bạc mang » vậy ?

Trong những lúc Đẳng-Văn và Oanh Kiều trò chuyện nhau thì nào cũng do cho biết tánh tình nhau, càng biết rõ tánh tình bao nhiêu lại càng thương yêu nhau bấy nhiêu, đã biết tánh tình nhau rồi, đã thương yêu nhau nhiều lắm mà sao Oanh-Kiều một phút chốc lại đi cảm tình nhau mình là kẻ trộm rồi mắng nhiếc tình nhau mình không còn chỗ nói, tôi tưởng trong cái đời nầy không có người thiếu nữ nào «bạc mang» đến thế hết.

Trong màn nầy, vai hề, đứng ở đông nay, vai Đẳng Văn màu mè khá nhưng cách làm cho ra người ngộ nạn nhiều ấu sầu khốn khổ không được tự nhiên. Lại nữa Đẳng Văn của không phải là kẻ gian phi tặc tử, sao lại có tánh hèn nhát như quỉ mọp trước chủ tình là Oanh-Kiều đề cứu thân nàng vậy nhỉ ? Thật cũng quá !

Trong màn thứ năm, Đẳng-Võ được tha về và sung chức Quan năm nhứt mà không xét, lẽ thì đúng của nên nói thiết với Võ, những chuyện. Làm chỗ Văn ei cha, anh mà chịu khúc oan, cũng như hồi Văn thi đỗ về, ông nói chuyện Võ lâm nan đề nầy, mới hợp-lý được chớ.

Cuộc hò phải của Đẳng Võ và Oanh Kiều, trường hợp nầy cũng có thường, nhưng khi Văn hay tin tánh của Võ cười cợt cô thám, Đẳng-Võ và Oanh Kiều lấy cớ gì mà đuổi xô Đẳng Văn cho đến nước ? Vì lẽ Văn là kẻ trộm chăng ? Nếu là kẻ trộm, mà biết trọng tình cố nhục, thì Võ bây giờ cũng đừng về phương diện anh-em mà tiếp đãi Văn trong lúc Văn vỡ chức mừng cho mình.

Oanh-Kiều không biết hỏi thăm chồng mình bội nước, lại có lời tiếng đuổi xô, tôi không biết nàng Oanh-Kiều nào mà nhẫn tâm đến đường ấy.

Trong màn nầy, kép Đẳng-Võ ngồi nói chuyện với cha, trong lúc cha già có sự lo buồn, trong lòng mà không được nghiêm chỉnh. Nhứt là nghe chuyện xui xẻo của em mà không lộ rề gì ra hết à không có động lên chút nào hết có phải là mộ người lạ đời không ?

Oanh-Kiều tư tình thì thôi, nhưng phải nói cho Đẳng Văn, ít ra phải ngương-ngùng e-lệ ; khó thốt nên lời.

Kép Đẳng - Văn thật hay, nhưng thường tỏ ra là yếu hèn, bạc nhược quá. Tôi tưởng, vai Đẳng Văn không cần phải làm vậy mới cảm động được khán giả. Nên làm cho Đẳng Văn có cái tinh thần mạnh mẽ nổi phải, vì Văn là người nghĩa-hiệp mà.

Trong màn thứ 6 và thầy 7, Oanh Kiều làm đâu, và lo thuốc cho Đẳng Công lúc đau ốm, kế ông nầy chết, trong khi Đẳng - Võ trốn nhậm ở Đu-Loan. Ông co viết gửi lại cho Oanh - Kiều một cái thơ đưa riêng cho Đẳng-Võ.

Hay tin cha chết Đẳng - Văn về, bị Oanh-Kiều nhiếc mắng nữa.

Tôi tưởng, đặt để cho Oanh Kiều còn nhiếc mắng Đẳng Văn trong lớp nầy là thái quá. Vì chỉ đâu không bao giờ có quyền tâm dữ nói em chồng ở được hưởng chi Oanh-Kiều lúc bấy giờ, không thể dựa vào cái ái-tình trước kia để quở trách Đẳng - Văn nữa được. Đến như, Văn nể lắm nầy vì hiếu sự, có đâu Kiều Oanh ở bức như vậy ?

Một điều đáng tiếc, là sắp đặt cho Oanh-Kiều khi được rõ vỗi oan khúc của Văn, trường đâu có ăn năng thương tiếc đến đâu cũng không có lẽ nào lúc bấy giờ nàng rồi quên mình là chi đâu mà ăn đến em chồng đề than khóc như thế.

Trách nào Đẳng-Võ về thấy được hai người đang ôm nhau mà không ghen !

Tôi tưởng nên sắp đặt Oanh Kiều xử trí thơ nhứt Văn ra cả nẻ nếp là chi đâu, hơn để cho Oanh Kiều đưa nào cái tình-xưa mà ôm Văn thôi.

Đến kép ở hai màn nầy hay, nhứt là điệu ca ngâm, đào Oanh-Kiều có lớp đầu Tương-Tư và kép Đẳng-Văn ca mấy lớn Xáng-Xê thật « gai - cảm, nẩu-nùng. Chỉ ca Đẳng Võ ca ngắn không được xa bộ ích không rảng vào đâu cả !

Trong màn chết, hai anh em Võ và Văn toan bắn nhau, kẻ người nhe cho bầy Oanh-Kiều đứng sửng lực ngẩn-ngơ.

Đẳng-Võ tiếp đọc thơ cha, biết rằng Văn vì cha anh mà bị oan khúc, tiếp đọc thơ vợ, rõ được việc nhà... rồi anh em hoà thuận.

Màn nầy sắp đặt cho Đẳng-Văn đọc hết hai bức thơ, có phiền nhức quá. Vì đối với Đẳng-Võ phải đọc hết thơ Ấy, mới rõ sự tình mà đối với khán giả, thì ai cũng đã biểu biết cả.

Trong màn nầy, thì đáng khen kép đông Đẳng-văn. Đáng chớ cho vai Đẳng-võ đọc hết hai bức thơ, mà không chết bộ.

Cách đóng tuồng, trên vai hề ra, không có chi x ắt sắc cho lắm, đến như mỗi vai tuồng không biết Ngọc hát Huỳnh kỳ nghĩ sao, mà sắp đặt cho có những cái cử chỉ và những thái-độ lạ đời quá gớ hết sức. Cứ phê bình hẳn hòi sự tích tuồng Hàm-oan vì nghĩa nầy và cách đóng tuồng và sắp lớp của bạn hát Huỳnh-Kỳ thì vở tuồng vậy không còn chút giá trị gì cả.

NGỌC-CÔN

Thề sư nhân ngâm

Ngọc phòng oanh ấy tạo cung cầm
Nhớ tới nỗi đời thêm dạ đắt
Nhân nhìn lòng sống trăng chớ nước
Xốn xang dạ núi gió ân mây
Gian vàng tuồn thức đời cơn rối
Dạ ngọc tư tương mấy đoạn cay
Cách mặt nhưng mà tình chẳng cách
Rồi đây sum hiệp cũng còn ngày

THIỀU QUANG

Vịnh Hưởng đạo Đoàn

Mo sanh nết mặt vẫn tươi cười
Lo đồng dân bướng mà tôi trời
Ăm gây dắc dìu người trường thương
Ra sân kẻ yếu đẹp lòng ngày
Trung thành vô nước không mang nặng
Theo luật của Đoàn bao thuở nghĩa
Âm nguyện thuỷ chung no chí ấy
Gương treo các bạn khá nên soi

(TROUPES TAUREAUX)
M. PHÚ
THIỀU QUANG

Năm canh hoài cảm

Năm canh tạo-hóa đã giăng đen
Thầy-thầy nhà ai cũng thắp đèn
Mộc dạc của công khua cóc cóc
Thân chung nhà đạo đọng keng keng
Chài sau khuôn bếp không còn lửa
Gần trước tre nhà đã đỏng đeng
Sắp sẻ ngồi chơi cùng khác khách
Đường ai sao lạ khó năm yên

Nằm xan trên lực trai canh thâu
Chẳng biết sự nầy khởi tại đâu
Kẻ, ủi chuỗi bỏ nghe lại xại
Ngoài mùng mùi tiếng hoa nơi vào
Tập lênh trông sanh nước sanh
Gió buồn mưa muôn đa pha-phôi
Đêm vắng canh khuya còn thức thức
Lom-khom ngồi lụng với đầu hao

Bỏ dầu ra gây ấy canh chi
Thân giấc mơ mà khó có bề gì
Đồng chuỉ rồng lâu nghe vắng
Xăng
Thoát đâu đó rỗ sầu rỉ rỉ
Trong ngày ngoài gió mưa mà ngày
Ngoài ngõ lối vắt kẻ trộm đi
Đường rỗ canh vắng sao vắng vẻ
Ma ta phiền chịu cảnh sầu bi

Giờ tý vừa qua đã xét ra
Nỗi nơi cửa sổ mất trông ra
Mẻ hiên trăng gió mầu sáng sáng
Nhành liễu sương sa lá oặc oà
Chài Bắc đâm gà đã cất gáy
Tường Nam tu đề cứ ngâm nga
Canh nầy canh mấy mà buồn lắm
Ai biết vui lòng chạ đến ta

Đầu bướm mơ màng chẳng nghĩ tan
Giọng gà tối xôn rỗ vang sân
Canh nầy canh mấy sao mai mọc
Lúc ấy giờ gì tiếng trống vang
Ngoài ngõ vắng nghe đân cho của
Trên trời đủ có đâm mây ngang
Ngỏ ra cửa thấy mỗi vầng sáng
Tình giấc cao đường rỗng đành tan

BÚT THƠ

Cảm quan Toàn Quyền Pasquier

Gầm kiếp phú sinh thiệt ngân hà
Hoàng lương một giấc sóng rồi
Yên bà vui thú nghiêm nga chốn
Cương tỏa buồn hiên lòng hẽ nẩy
Lôn với hồng trần càng gió đập
Nương theo bữu phẩm khỏi mưa
Cũng nên bánh cái luân-nhơn
Mây trắng đi chơi, hạt trắng ngôi

THIỀU-QUANG

Nhắn ai

Mượn bút thay lời nhắn với ai
Muôn ân trai ngọt sá gì gái
Tình duyên chẳng quản thân phiêu dạt
Vất vả đường nào kiếp đáng cay
Trên bước phong trần âm rang đục
Trong vòng tân khổ chỉ tua mau
Trước sau giữ vẹn lòng son sắt
Nợ nước lo đền lấy phận trai

Đi thuyền gặp sóng lớn

Sóng rồng mông mênh sóng bể vui
Dập dồi xô đẩy chiếc thuyền côi
Nhào lên bụp xuống khôn bề đứng
Lắc lạ nghiêng qua khó thể ngồi
Nước động mặt tình bươm mướm
Gió dòn chẳng kể, lái bền thôi
Phong ba cứ lướt nào nao nung
Gỉm chuyện bao lâu cũng một hồi
Tư tình

Lòng vàng hà sai lấy lo cho
Bao tấm ơn nghĩa nặng chẳng
Thân cô lao lao bao đắn đáp
Sức đeo rày ta đã ra đi

Không đặt nguyện

Mình ông mong gió bể chơi Đông
Cho biết bao nhiêu rộng hơn hơn
Nhưng hỡ, cập rày khiến bao cảnh
Phải cam riêng cảm nỗi lạc lõng

Lâm Sơn Đặng Trung

Bà Alphonse Daudet

(Tiếp theo)

chơn dung ông Daudet do Carère vẽ và của phu nhân do Renoir và Albert Besnard vẽ. Người ta lấy có cái vô hàng sau đây của ông : Edmond de Goncourt nhiều của phu-nhân, công, bà đã trả Wedgwood của Antoinette de France và của châu Galle của Robert de Montesquiou hiến cho

Đến tác 6 giờ các văn nhơn lại được người Pháp trong vòng hơn cái sa lông lam.

Lần người ta có thể gặp Octave Uzanne, Paul de Lacy, Henri Lavedan, Edmond de Goncourt, Jean Richepin, Charpentier, Thomas Fernandez.

A quinze Daudet phu nhơn có trong phòng thương tiếc cương Le mont. Tuy vậy nhơn khi ông vẫn phi phàm nữ văn cho phu nhơn có cũng nữ ông phu nhơn làm. Mà cũng phu nhơn đọc đến trang cuối cùng của kỷ tưởng niệm.

Năm năm về phía bên trái phu nhơn bà thông thiết cùng Robert Francez đặc của Le Grange aux Belles. Phu-nhơn bỗ thăm như vậy là có ý muốn làm quen với nhà văn sĩ Robert Francez đó vậy.

Bà Alphonse Daudet đã trở qua một đời lan lớn văn nhơn như thế ấy vẫn là bức nữ-

H. T.

TIỂU-THUYẾT CỦA ĐƯỚC-NHÀ-NAM — N. 169

TIỂU-THUYẾT

TỘI VỀ AI?

Tác-giả: PHU-ĐỨC

Rô be Bạc xem bức thơ rồi thì khí nất mau sôi ngã xuống đất nằm bất tỉnh. Đôi Chồn cũng sợ lật đật ngồi xuống dỡ đầu Rô be-Bạc lên một hồi mới tỉnh lại Rô be Bạc xé bức thơ tan nát rồi ra về. Rôbe-Bac vừa đi vừa nói thầm rằng : «Thật cũng may, nhờ thấy cái theo bỏ bi khi cần nơi hụng của Bích-Hoa hồi thuở nhỏ làm cho a giựt mình nhìn được nó là con không thôi thôi.... Ôi ! mà cha đã nhìn được cụu một cách tối nhọ nhuốc! sát liền chạy vào nhà, tuốc lên phòng vợ Giờ nầy vợ của Rô-be Bạc chưa ngủ vì buồn chông là một tay hung-dữ tàn nhẫn mà lại biếu sắc không ai bằng. Rô be Bac thường đi chơi sáng đêm, mộ tuần nhựt nghỉ tại nhà vợ mà hai đêm là nhiều.

Vợ Rô-be Bạc nằm trên giường không ngủ bằng nhớ đến con gái đại tên là Ê lên thì rơi luỹ nó rằng : « Con của ta bị ai bắt trộm mất có gần mười bảy năm trời rồi, không biết sống thác thế nào Nếu nó còn sống thì hãy giơ nó đã khôn lớn rồi, có ê nó đẹp lắm vì hồi thuở nhỏ nó trắng trẻo mũi cao mắt sáng mặt may nó nra giống ta. nhưng giống cha nó ta biết Ê lên (Hélène) bị bắt trôm đây chắc lắm vì có kẻ thù oán cha nó. Mà thiệt Rô be Bac đã làm cho biết bao nhiêu người đổ máu chết oan vì tay nó. Bộc ếc thật ! » Vợ Rô-be Bac nói vừa đến đây bỗng nghe gõ cửa phòng bên lên tiếng Lỗ gõ cửa phòng bên lên tiếng rằng : «Ai đó ?»

— Tôi ở đây cửa cho mau mình à Rô be Bac đáp.

Vợ Rô be Bac nghe tiếng chồng liền nhảy xuống giường chạy đi mở cửa Gặp mặt chồng, người vợ hỏi rằng : « Ủy mình ơi ! Cả mặt của mình sao mà sưng lớn và bầm đen như thế. Ai đánh mình. »

Rô be Bac nhớ đến Thiết Thạch thì nghiến răng chầu mày, rồi đáp : « Mình ơi ! mình không cần biết chuyện đó, để tôi tỏ cho mình biết chuyện nầy, tôi mới tìm được con của mình. »

— Ủy ! mình nói thật chơi ? Đâu . . .đâu, con Ê lên đâu ?

Vợ Rô be Bac vui mừng đến nước mắt chảy ra đầm đề.

Rô be Bac nói : « Mình ở nhà, tôi chạy đi trong mươi lâm phúc sẽ trở về và vẫn con mình theo. »

— Thiệt như vậy ?

— Thiệt chớ, tôi nói gạt mình làm chi !

— Mình ơi, tôi nóng lòng gặp mặt con, mình hãy cho tôi đi theo với.

— Không tiện Thôi tôi đi mình à

Rô be Bac nói rồi liền xây lưng chạy đi.

Đây nói qua Trần văn Hay lén đi theo Thiết-Thạch mà không cho chàng biết nên chỉ thấy chàng chạy vào nhà Rô be Bac sau khi nghe Bích-Hoa kêu rên chàng cầu cứu.

Thiết - Thạch chạy vào nhà, Trần văn - Hay muốn chạy theo song nhâm không tiện phải đứng phía ngoài mà tùy cơ ứng biến Trần-văn Hay lấy làm lo sợ cho Thiết-Thạch lắm vì Rô be Bac đề số nhiều cao cường mà lại cần thận lắm, biết mình có nhiều người thì nên dam súng theo mình luôn.

Trần-văn-Hay đi qua đi lại trước đường đôi mắt ngó chừng tưng tầu trên vì biết Thiết Thạch sẽ lên đó Trần-văn-Hay nóng lòng như lửa đốt sợ ở ngoài tăng Thiết-Thạch vô nghề không lý kém hơn Rô-be Bac, mà thấy không nghe tiếng súng nổ thì chẳng bao gơi Thiết - Thạch bị nan đâu. Mà hật v.v. Trần-văn-Hay nghĩ không an. Thình lình Trần-văn Hay nghe tiếng súng nổ trên tầng lầu trên thì thất sắc nói thầm rằng : « Thế nầy ngu cho Thiết-Thạch rồi, ta biết làm sao cứu bạn ta cho tiện. » Trần văn Hay lấy làm bối rối, chẳng nghĩ nên chạy vào hi cũng nạp mình cho mũi súng viên đạn của Rô be Bac, còn như tiếng súng đã nổ lên ấy thì một là Thiết-Thạch bị đạn, hay là không đạn thì nguy cho tánh mạng Thiết Thạch. chớ còn không thì chẳng lẽ như nhảy không để cho Rô-be Bac bắp có kịp phát thứ nhì.

Trần văn-Hay cụu đầu, nóng

CỚ SAO LẠI LIỀU CHO XE NẰM ĐƯỜNG KHÔNG VUI LÀM VẬY ?

MỘT CHỨT SỰ SĂN SÓC TẠI :

STATION SERVICE 35 Bd BONARD SAIGON

Quí ng i sẽ tránh biết bao nhiêu sự buồn và giúp xe của quí ngài dạng bền chắc lâu ngày hơn.

AUTO-ACCESSOIRES MAISON DIDIER 62 Rue Pellerin — SAIGON

BÁN CHO QUÍ NGÀI, GIÁ RẺ HƠN HẾT, HẾT THẢY ĐỒ DÙNG CHO XE HƠI

Đổi vỏ xe MICHELIN bằng vỏ SUPER.- CONFORT, chịu lấy lại bánh xe cũ.

Thứ ba
3
Avril

PHỤ-TRƯƠNG VĂN-CHƯƠNG
CỦA
ĐUỐC-NHÀ-NAM

BÁO QUÁN:
72 RUE LAGRANDIÈRE ▲ SAÏGON

Số
101

CẦN PHẢI ĐÁNH - ĐỔ CÁC THỨ SÁCH NẦY

ĐỂ TRỪ MỘT MỐI HẠI CHO VĂN-HỌC NƯỚC NHÀ

Độc giả thường đọc tờ Phụ-trương văn-chương nầy chắc còn nhớ cách không bao lâu đây chúng tôi có đem một việc có hại đến văn học nước nhà ra nói để cho chúng ta hiệp sức nhau mà bài trừ ngay đi.

Cái việc ấy chẳng có chi khác hơn là việc xuất bản những thứ sách viết xằng viết bướng của sư Nguyễn kim Muôn để nhời sọ dâm đôn bà mê-tín thiếu học và một số tín đồ tối tăm của phái Đạo phật Thích cả kia.

Chúng tôi vì tưởng lại văn học nước nhà, mới viết thêm bài nầy nữa không phải cốt để công kích cới đạo (!) của sư ta chi tri, mà chỉ để nói về cái mối hại mà sư đã đem gieo rải trongkhoảnh đất văn học đó thôi.

Thật không ngờ trong xứ ta lại có một người tư sức không cầm nổi cây viết mà dám bạo gan cầm lên để quào bừa quào bướng rồi in ra thành sách nầy sách nọ, không kể văn chương tư tưởng gì hết.

Đừng nói chi văn chương tư tưởng là việc cao xa rộng lớn chỉ nói đến việc viết chữ quốc ngữ cho trúng mà sư Nguyễn kim Muôn cũng không kể đến, cũng cứ muốn viết sao viết vậy, chữ V viết lộn chữ D, vận AU viết lộn vận AO v v... thay.

Một việc như việc viết chữ quốc-ngữ sai đó cũng đủ kể là một cái lỗ lớn với văn học nước nhà, có thể đem ra lên án và rút trị rồi.

Chữ quốc ngữ cần phải viết cho trúng, đó là một vấn-đề mà lâu nay các nhà viết văn đã từ xưa đem ra bàn đi bàn lại nhiều lần rồi, đến nay trở số sách nhấm nhí của bọn văn sĩ lỡ mùa, thì những sai đã cầm bút cây viết đều đã dặt cẩn thận, cố gắng mà viết chữ cho trúng luôn luôn. Thế mà bây giờ lại có số sách viết chữ trật bậy của sư Nguyễn kim-Muôn xuất hiện ra, những kẻ có chút tâm tư với quốc - văn tất phải cực lực đánh đổ ngay.

Nếu ai có công đem những sách của Sư Nguyễn-kim-Muôn ra đọc tất sẽ lượm lặt được không biết bao nhiêu là chữ viết sai. Thậm chí có những chữ rất dễ như chữ **Hiền** chữ **bẻ**, chữ **tây** chữa **chỉt** mà sư cũng viết trật. chữ **Hiền** mà sư viết là **Hêng**, chữ **bẻ** mà sư viết là **bêng** v v.

Việc viết chữ quốc-ngữ sai đó cũng là một mối hại lớn rồi, tội ấy chắc sư không sao chối cãi được.

Còn cái tội thứ hai là nhỗ râu cầm nầy cầm cằm nọ, nghĩa là có nhiều câu chữ sư đem ra dẫn chứng mà của ông nầy sư lại nói của ông khác, dẫn chứng đã trật nát như vậy mà trong những sách của sư viết ra chất đầy đẫy những câu chửi báo và chữ Pháp.

Mấy người đốt nát đọc đến sách của sư thấy sư nói cứ hiểu quá mới tưởng lắm sư là bậc thầm nho bác-học chớ nào có biết cái bướng bỉnh của sư đâu.

Độc giả thử đọc một vài câu dưới đây ở trong bài tiểu-luận của cuốn đeo theo chưa Phật: « Nên Phật nói : *Trọng Đức bất trọng Tài. Đức chưng là bực Quân-tử vậy. Thì rõ ràng quá, là sách của Quân-tử viết chưng phải bực Quân tử mới được xem, chớ chẳng phải ai cũng lấy xem được, dẫn xem được cũng xem ngoài da ngoài lòng đó thôi* ». (Chép y theo sách). Chỉ có hai câu văn mà nó bậy bạ dốt nát làm sao ! Phật nào nói, mà lại nói nữa nữa nữa mở như vậy bởi sư Nguyễn-kim-Muôn ? Độc-giả đọc hai câu ấy rồi suy nghĩ thử có phải là nó bậy tỏ mối vô-lý tưởng kỳ khôi quái gở hết sức Phật nào đã nói ra ? Chỉ có sư Nguyễn-kim-Muôn, mới có cái lý tưởng quái gở đó mà thôi.

Tôi không muốn đả động đến triết lý đạo Phật, nên tôi không muốn bịch tội của sư đối với Phật giáo.

Tôi chỉ trưng cái tội của sư gieo truyền những lý-tưởng quái gở mà thôi.

Tôi sợ e rồi đây sẽ có một số người vì đọc sách của sư Nguyễn-kim-Muôn mà phải điên cuồng như ở bên Tuân-đốn có mấy người giữ thơ - viện các khoa huyền-bí-học vì đọc những sách về khoa ấy mà vướng phải bịnh điên vậy.

Vậy thì với số sách ấy nên những mối hại lớn lao như thế ấy, sư Nguyễn-kim-Muôn phải tính sao ?

HOÀNG-TÂM.

Chơi thuyền

Con thuyền xuôi gió nhẹ tay chèo
Gió lái gửi lên cánh thái-hiu
Sóng vỗ vào phe khua dang đôi
Nước xao [illegible] trong vắt
Bọc hơi gió thổi cong buồm nhỏ
Lướt sóng mui thuyền lẽ hoi bẻo
Cái thú chơi sông vui sở thích
Chớ xem lần cảnh rất buồn teo

●●

Nói quát

Giông giới con vua chẳng phải vừa
Nói trời nói đất chẳng đâu ưa
Khảy đờn Công-tử nghe khên hiểu
Dạo vỗ Càng Long, thấy chịu thua
Sức mạnh xô non, non phải ngã
Tài hay ngó chúng chúng đều thua
Năm châu bốn bể đều nghe tiếng
Sánh lão bằng mười lang-vô vơn

BÙU THỤ

●●

Bỏ thơ

(Hình chữ thập)

(Bài thơ nầy không biết tác-giả là ai, nhưng tôi còn nhớ xin trích lục ra đây để độc giả xem chơi.)

Me le ĐÀO-HOA (Tâuan)

Đây
Ai
Nấy nghĩa bể bơ chăng nhớ thiếp
Thơ
Đăng
Đó
Hay
Đã lại bỏ thơ đăng đó hay
Hay đó đăng thơ bỏ nghĩa nầy ?
Nầy nghĩa bể thơ chăng nhớ thiếp
Thiếp nhớ chăng thơ bỏ lại đây !

Tin và chuyện nên biết!.....

Phong trào khiêu vũ

Phong-trào khiêu vũ hiện nay đã thành ra nữa để rồi. Trước đây ông Phan Khôi đã đem ra bàn trong Phụ-nữ thời-đàm.

Cách vài tuần nay, ở ngoài Bắc có lại có báo khiêu vũ, một dáng là báo Nhật-Tân cổ động phong-trào ấy.

Đến công kích phong trào khiêu-vũ thì mà mấy ông cổ động phong-trào ấy là vì hoàn cảnh mới, rồi, con bênh-vực cho phong-trào khiêu-vũ thì cái bên kia là bên thủ-cựu khiêu thường thức mỹ thuật thì hiểu khiêu thanh-tao có mỹ-thuật.

Viện bảo tàng La Fontaine tập tại nhà riêng ông La Fontaine mới đây có thêm mấy bức thơ của ông gửi cho người cô ông là Jeamart.

Đó là bức thơ i nê-dit của La Fontaine tiên sanh.

Muốn cho cô đã tài hiện về cuộc phóng sự nghề danh mấy chữ, ông Louis Roulland mới đăng lên ròn một tờ báo hằng ngày như vậy : « Cần dùng một viên nữ thơ ký chuyên môn nghề danh chữ ».

Lời rao ấy ra vẫn thì ông ta tiếp được ba trăm bức thơ xin việc làm. Có nhiều bức thơ nói nghề làm như là nói : « Tôi viết [illegible] giỏi lắm. » Tôi sẵn lòng ở làm việc với ông cả ban ngày và ban đêm, ở tôi bao rõ và cả ở nhà riêng của ông nữa.

Tuần rồi, báo Saïgon có bài nói đến sư Nguyễn-kim-Muôn thì đồng nghiệp nói rằng sư ta trước kia không có ai mà bậy giỏi nhỏ « cái đạo » (!) nọ mà trở nên giàu có lớn.

Theo lời bạn đồng nghiệp nầy thì sư Nguyễn ta đi lính tiền của để từ ở các tỉnh gửi về tu sửa bưu-chính hằng bấy lâu chưa chăng.

Có người thuật với tôi rằng sư ở có sắm mới thứ hàm « cam-bá » người «phàm» một cách để dùng làm

Thâm chí có người nghiêm-đ-o mà thứ nhanh (!) đã chăng bi «cam bá» được lắy không ?

Có lẽ khác nói nhỏ sư viết sách, nhưng qua nhiều người thay tuy trường sư là phật, in thanh sống nên mới có cái bầu chu hưng đó vậy !

Trong sách của sư mới có biết bao nhiêu là lý-thuyết mâu-thuẫn lách lẩy mà chúng có kể đem trên cùng hằng trăm cho sư viết bản sách.

Quyển Hiểu thuyết La Maternité [illegible] [illegible] trọng phụ-thường Gamamit mà [illegible] người ta đem ra bàn luận [illegible] bằng.

Đánh-nhau tư-tưởng

Người ta không thể không ăn mà sống được, người ta lại không thể không có quê-hương mà sống được hơn nữa.

On ne peut vivre sans pain on ne peut plus vivre sans patrie.

Victor Hugo

Người ta chỉ biết yêu nhiều hơn sự-vật hơn là người ta.

On ne saurait aimer trop de choses et trop peu de gens.

Mme d'Arconville.

Cái kiếp sống người ta trên mặt đất không phải để hưởng hạnh phúc mà để tu-tỉnh.

La destination de l'homme sur la terre n'est pas le bonheur, mais le perfectionnement.

Mme de Stael

Một nhà xuất bản ở Đan-Mạt ăn-lễ khánh thành những cuốn « sổ giấy phiếu lành sách »

Mới nhà xuất - bản sách ở Đan - Mạc mới đây có phát minh ra cách phát sách thưởng cho những người mua sách và hiểu biết cho nhà xuất - bản mình. Nhà xuất bản sách ấy tên là P. Haasse, đã làm lễ khánh thành cho cách phát sách thưởng ấy rồi. P. Haasse làm ra những cuốn « sổ giấy phiếu lành sách » (carnets de cheques de livre) để phát cho những người mua sách. Nếu tờ trong cuốn sổ ấy chia làm 3 phần, phần thứ nhất có thể xé ra được để cho người hưởng phần thưởng ghi tên mình trên ấy. Phần thứ nhì cũng xé được gọi là giấy « phiếu » (Chèque) là giấy mua sách. Phần thứ ba dính trong sổ để cho dễ kiểm soát lại. Cuốn sổ ấy có ba tờ giấy ba trên ấy ghi lên các thứ sách. Vì mỗi bên kia tờ nói về cách dùng cuốn sổ ấy có đăng những bài phê-bình mấy cuốn sách quan hệ.

Một bốn tiểu thuyết của Charles Dickens nằm mải trong hộc tủ trót 64 năm mới được xuất bản

Báo Daily Mail ở Luân đôn mới bắt đầu đăng bộ tiểu thuyết của ông Charles Dickens à cuốn sách ông đề, lại sau chỉ ông ta thế, đến nay đã được 64 năm rồi mà cuốn sách ấy vẫn chưa hề xuất bản lần nào.

Bộ tiểu thuyết nằm trong hộc tủ có 6, 7, chục [illegible] đó là [illegible] tiểu thuyết mang danh là La vie de notre Seigneur. Khi ông Charles Dickens qua hấp hối có viết trong chúc thư dặn rằng ông không muốn cuốn sách đó xuất bản trước cái ngày chết của đứa con trai ấy của ông.

Mới đây đứa con trai ấy của ông là Ix antoinos của chết đi ông lại cuốn sách của ông mới được xuất bản.

Charles Dickens cũng là nhà [illegible] có tiếng ở Anh

Báo giới và sở vô tuyến-điện ở Canada mới thuận thảo nhau rồi

Ở Canada có cái cơ-quan [illegible] Radio Diffusion, do Chánh [illegible] kiểm-soát thương xuất bản [illegible] những tin mà các báo chưa đăng được.

Sở Radio Diffusion chịu trả cho báo giới mỗi năm sáu ngàn đồng để là đăng báo giới để cho sở ấy cứ cách từng thời gian giống nhau được xuất bản những tin vừa tháng báo [illegible] vừa.

Nhàn - Đàm

Nữ sĩ

Độc giả đọc trong số Phụ - trương văn chương nầy, bài nói về đặt - sự của bà Alphonse Daudet là một nhà nữ thi-sĩ có tiếng ở Pháp hiện giờ.

Đọc đến cái đặt sự của bà nầy, tôi chắc có nhiều bạn đọc say mê cái tài của bà đem lòng kính phục bà nhiều lắm. Tiếc vì bà là người Pháp, phải chi ở nước Việt nam ta có một bạn quân-thoa có tài lôi lan như vậy thì cũng nên cho chúng ta tôn sùng kính-phục muôn năng.

Bà tài Daudet này bà giải tâm sao mà một mình bà soạn đến mười cuốn sách mà hai cuốn là sách có giá trị.

Bà thông minh làm sao mà mới có 17 tuổi đã làm thơ được.

Bà hoạt học làm sao mà mỗi năm bà đọc đến hàng trăm cuốn sách mà bà đọc rất kỹ lưỡng.

Tôi rất vô tư tế làm sao mà không biết bao nhiêu bức văn nhơn đồng thời với bà thường đến hội đàm tại mấy cái sa lông của bà.

Bà Daudet như nầy mới xứng một nữ-sĩ, có đâu như ở xứ mình mấy ông sơn phấn cũng chưng là nữ sĩ.

Thậm chí có nữ sĩ nọ, viết bài văn không xuôi, cũng viết Pha viết bướng rồi cũng chẳng sửa giùm đăng gởi đăng lên báo mà làm nữ sĩ.

Thậm chí có nữ sĩ nọ nói tiếng Pháp ấp úng mà cũng cũng chẳng viết bài trả lời cho người ta trên ở báo Langsa.

Thậm chí có mấy cô mà đi theo sẽ mấy ông chủ bút để cho mấy ông nể lòng mà sửa bài mấy cô đăng đăng lên báo, hèn chi trên nhiều tờ tuần báo mới thấy đơn lên rất rõ ràng những chữ nữ sĩ nầy nữ sĩ nọ.

Ôi ! Nữ sĩ đâu ma như năm mọc mùa đông vậy !

Nếu chúng ta thử mở cuộc điều tra các nữ sĩ trong xứ thì chúng ta sẽ rán mình rằn ác mà được biết cái « đặt sự » (sic) của họ.

Nếu đem cái đời của số đông nữ sĩ ta ra so sánh với cái đời của bà Alphonse Daudet thì lắt ta sẽ ngán ngẩm thương tủi cho những ai mang lốt nữ sĩ.

Tôi mà như vậy không phải có ý mạt sát chi em viết văn đâu tôi chỉ muốn anh mang lốt nữ sĩ mà thôi ai có tích nữ sĩ mình, chớ tôi không nói hiện qua trong xứ ta không có nữ-bạn quân-thoa biết rán sức đăng đàn đàn. Nhưng có đến những bạn ấy hiếm lắm. Muốn nâng cao cái danh đa của những bạn ấy thì phải lo bồi bổ danh giá danh nữ sĩ và tôi dung chức nữ sĩ trong có nhiều chi em [illegible] cho chỉ khỏi ám của tôi ở đó [illegible] nghĩ cái, nữ sĩ gì mà không biết trong chiến trường chống, không biết chiến đanh gươm cho mình ông chồng, không biết đăng lên đàn cùng sư ông chồng, [illegible] mà phải mang trang sư nữ mà đi cùng với ông hội đồng nọ cô thì bà Daudet có như vậy không ?

Thân ái Nữ sĩ !

TỪ CHƯƠNG

Mấy thơ viện các khoa huyền-bí-học ở Anh phải giao cho Chánh-phủ

Ở Luân-đôn có cái thơ-viện các khoa thần-bí học của Luhm lên là thơ viện Luhm.

Thơ-viện nầy chứa có 20 ngàn cuốn sách về thần-bí-học, thần-linh học, ẩo-thuật v v vân... Những sách lý không cho mượn đem về nhà xem.

Mới đây hội - đồng vệ - sanh trong Châu thành Luân-đôn giao cho bác sĩ Preun mở cuộc điều tra về cái thơ viện ấy. Từ năm 1928 có 12 người giúp việc cho thơ viện ấy bị đau bịnh điên nên chỉ hội đồng vệ sanh mới mở cuộc điều tra như vậy.

Bác sĩ Preun định bắt cái thơ viện ấy phải giao cho nhà nước.

Ba Alphonse Daudet

Với văn học Pháp

Bà trước-thuật cũng nhiều, làm thơ cũng lắm, lại thêm có cách giao-hiệp rộng rãi ở giữa văn-giới Pháp

Alphonse Daudet tiên-sanh là cha Viêt Grif o Geo ges Lecomte một nhà văn sĩ trứ danh ở Pháp, Robert de Bonnefonnoi, Le comte de Lasle Marcel Prévost, Théodore de Bauville và Jean Richepin

Sau khi tiên-sanh từ-trần, Alphonse Daude phu nhơn vẫn tiếp dẫn cao nhã văn-sĩ có tài như xưa.

Đầu năm 1900, bà bá-tước de Nouailes có đọc những bài thơ « vô lòng » tài nhà Alphonse Daudet phu nhơn và đến năm 1910 Jean Cocteau cũng đọc tài đó những bài thơ ca người trước mặt Jules Lemaitre được Jules Lemaitre trầm trồ khen ngợi. Cũng trong năm 1910 cô nhà thi-sĩ niên thiếu đầy những hy vọng ở tương lai là François Mauriac cũng với những bạn của ông, Robert Vallery Radot bắt đầu tới lui lại nhà bà Alphonse Daudet và trước ngày Âu-chiến có nhà văn-sĩ ba mươi tuổi Ramon Fernandez đến nữa.

Sau hồi Âu-chiến có Raymond Radiguet, Max jacob và Paul Morand, giờ nay mới xuất bản tuyển sách dầu lòng của ông, — cũng tới lui thường xuyên vậy.

Alphonse Daudet phu nhơn sở đi được các văn nhơn thi-sĩ lai vãng đông đảo vì thương quá như vậy là nhờ cách đối đãi tiếp chân phu-nhơn và nhứt là phu nhơn không có đố-kỵ với các khuynh hướng chánh-trị, phu-nhơn chỉ có lo mặt văn tài lỗi văn học đó thôi, cho nên đối với bất luận là nhà văn sĩ lẽ chủ nghĩa nào phu-nhơn cũng đối đãi tử tế như nhau cả.

Nhờ đó mà Henry Bordeaux đem lòng kính trọng phu nhơn hết sức và Francis Carco cùng Joseph Delteil yêu chuộng phu nhơn đi lắm.

Trước kia phu nhơn ẩn cố đều dưỡng bức tại nhà cùng chồng Mal thide và ở nhà thi sĩ Victor Hugo lúc đó phu nhơn được biết Léon Gambetta là nhà quyền thế lớn ở Pháp. Cách bai mươi năm sau khi đó, quan tư Marchand sau khi đã cầm binh ở Fachoda về cũng có tới lui dâng bữa với phu-nhơn.

Thường thường mỗi ngày thứ ba, đến giờ dùng trà, phu nhơn ngồi trên cái ghế dựa lót nỉ đỏ ở trong cái sa-lông nhỏ của phu nhơn, chung quanh bao vây có bạn ăng văn Lúc đó bà rất chú ý đến những vấn đề của mọi người đem ra bàn luận. Trong những cuộc hội đàm ấy, không ai được đem cách bắt nhã mà đối với kẻ khác và những chuyện đem ra bàn luận là chuyện đúng dắn cao xa. Mấy nhà văn ở trong những cuộc nói đàm đó có một cái cẩm tương không thể tả được là dâng ngồi bên một người đờn bà có tư tưởng cao thượng và tâm cơ quảng đại và lại được nhờ đến một bậc văn sĩ cự phách. Trong một cái sa-lông nầy thị có bạn làm việc của Alphonse Daudet thuở trước, trong cái sa-lông khác thì trên vách treo nào là tấm trướng và mấy bức tranh

(Coi qua bên kia)

CẦM THẾ NHÀ PHỐ

Ai có nhà phố tại châu thành Saigon Cholon muốn cầm thế hỏi tại Hội Viễn-Đông Lập-Bản, 68 Đường Charner Saigon.

XIN QUÍ BÀ QUÍ CÔ LƯU Ý

Tiệm bán đồ nữ trang theo lối kim - thời hiệu HÂN-HÓA trước kia tiệm nhỏ ở góc đường Vannier số 40 đã làm được thân-chủ tin cậy. Nay dọn về *60 cảng ở đường Vannier Saigon* Vì muốn đền đáp ơn quí bà quí cô bấy lâu có ông chiếu cố nên nay bổn tiệm mở thêm ra rộng lớn hơn khi trước bội phần. Có bợ thiện-nghệ lãnh nhân hột xoàn và nhiều thợ làm bông tai, cà rá, médaille, vòng vàng v. v... rất tinh xảo, đủ cỡ lớn nhỏ. Hột xoàn Đức-quốc và Huê kỳ thiệt tốt có gởi bán tại bổn tiệm giá rẻ đặc biệt.

Xin mời quí bà quí cô đến mua đùm bổn tiệm tùy ý chọn lựa, đâu được không bổn tiệm cũng tiếp rước một cách tử tế.

Tiệm vàng HÂN - HÒA
60 Rue Vannier (Cho-cũ) SAIGON
Kính thỉnh

ĐỨC - QUỐC

Đèn hơi hiệu « AI-DA » thắp dầu lửa

HẠ GIÁ 30 NGÀY

(từ ngày 20 mars tới ngày 20 avril)

Đèn dầu lửa hiệu AI-DA của Đức-quốc chế tạo ra vừa tốt vừa rẻ và dùng ít hao dầu, xưa nay khắp thế giới đều biết.

Bổn hiệu chuyên bán đèn hiệu ấy tại đây, nhơn lúc lỉnh tế gian - nàn nầy, muốn cho quí-khách được biết cái giá-trị của đèn AI DA nên không kể lỗ lã, vui lòng hạ giá trong 30 ngày. Xin quí khách tới mua mau, kẻo quá hạn một tháng, thì giá bán lại như cũ.

MY QUANG "Cie"
N° 33, Boulevard Tông-đốc-Phương, (Cholon)

Qui bà, qui cô

Nên chú ý kẻo lầm !!!

Chẳng luận là thời gian nào bịnh hạch đái bạ là một bịnh rất hiểm nghèo cho người dân bà con gái hơn hết. Nếu để lâu nay là đừng không nhằm thuốc phải đau từ cung chẳng ấy không chắc gì có thuốc trừ động ắt phải thiệt mạng lẽ ấy ai ai cũng biết. Vậy qui bà qui cô ai đau bịnh hạch đái bạ, huyết trắng ra đàm đỏ khi nhiều khi ít bầm đen vàng vọt trắng đục hôi tanh khó chịu. Nay tìm thuốc Bửu kinh hạch-đái hiệu Ông-Tiên dùng sẽ đều tuyệt bịnh, máu huyết trở nên tốt. Không biết bao nhiêu là bà khen ăng từ dân đến quan đã ấn hành kiết chứng cung rõ mặt bảo nầy Mỗi gói chỉ có 0.80 mua 15 1$50 một 15 3$00.

Xin giới thiệu luôn ít món thuốc hiệu Ông-Tiên đã có công lớn với đồng bào mình.

I. — THUỐC HO BỔ PHỔI. Trừ ho lao v' ho huyết ra bất kỳ ho gì cũng đoan dùng trong 5 phút hết liền bán thật rẻ mỗi gói 0.10

II — THỐI-NHIỆT TAN người ốm cùng trẻ em cảm gió hay muốn bỏ bàn rải nóng mê mang đang đến sự hay, qui ngài sẽ thấy trước mắt cũng có 0.10 mỗi gói.

III.— THUỐC TIÊU XÓ. không hỏi không đắng bất luận nó hay đói, lốc rồi cứ việc ăn uống như thường khỏi cho biên cữ. xỉ vô số đàm-đanh, phải dơ và sôi lắt, mỗi gói đồng đặng 5. 3 lần, giá 0.10. Có bán lẻ các ga xe điện và khắp các nơi đại-lý nhà thuốc Ông-Tiên Saigon trừ lấy thật nhiều tại M Nguyễn-thị Kính.

Mua nhiều hay lãnh đại-lý đó:
NHÀ THUỐC ÔNG TIÊN
ANNAM DƯỢC PHÒNG.
64, rue P Blanchy prolongée à Phú-Nhuận
SAIGON

MAISON ĐỖ - NHƯ - LIÊN

91 Rue d'Espagne
SAIGON

Chuyên môn sửa viết máy, máy đánh chữ.

Làm Chân liền. Kim thời, Hiệu, Hỉ có giá từ 2$00 trở lên.

Khắc con dấu đồ kiểu làm mộ bia.

—O—

110 Rue d'Espagne

Có bán đồ phụ-tùng xe hơi giá rẻ hơn nơi khác.

Vạn quốc tiết - kiệm

Hội hiệp bổn nội: đành Pháp, dưới quyền kiểm soát của Chánh phủ Đông Pháp.

Vốn 10.0. 0.00 lượng Thượng Hải đã đóng tất cả và 6000.000 phật Lăng.

Quảng-Lý cải Đông-Pháp Saigon 56, đường Chaigeau chi nghánh tại Hanoi: 56, Đại lộ Francis Garnier.

Muốn dự để, — Lập tư bổn. — Muốn có sẵn vốn cho con cái tác đời bạn Muốn để dành tiền cho con trẻ ăn học

Tùi hầy mua vé của Hội Vạn-Quốc Tiết Kiệm:

Vé $ 1.000 trả mỗi tháng 8 $0
Vé 500 trả mỗi tháng 4 0
Vé 250 trả mỗi tháng 2 0.

Động dự vào

1° — Cuộc xổ số hồi vốn lại mỗi tháng kể từ tháng đầu.

2° — Cuộc chia 1/8 tiền lời của Hội sau khi đóng đặng 2 Năm.

Hội cần dùng nhiều người chấp chấn và từ tế đặng làm quảng lý. Những sở mà hội chưa có người thay mặt.

Dr Dang Vu Lac
48 Rue Richaud
Téléphone 480

HANOI le 22 Février

Tôi vào thương biện mua bổ "huyết Dubourg" hiệu "Con Mèo" cho người bạn phụ, ai uống cũng được đỡ da và mạnh khỏe.

Dr Dang

THẦN HIỆU THỐI NHIỆT ĐƠN

THUỐC DUỐI NÓNG MÌNH VÀ BẠN HAY LẮM

Nói rồ Thiên-khí bất bình
Hoặc hàng hoặc nhiệt sanh ra chứng nầy.
Vì chúng ta nhập khiếu ray,
Phế phổi bế bọt, tương vay bần thần
Nhức đầu nghẹt mũi, đau gân
Nước dãy đổ lâm trong ngân lỉ khi
Khi nóng lâm thân kém suy, ê
Ngủ đây chẳng nổi bồi ôi chỗ nào,
Gương mặt buồn bực đau đau
Mê mang bất linh, chạy đeo tinh-thần
Có thuốc Thối Nhiệt rõ ràng vân
Hiệu Bồ-tuế để vàng rền « Ông Gia »
Thuốc lành hiển hiệu hưởn hòa.
Uống vào hết nóng cơ ưa như Thần

MỖI VE GIÁ 0$10 MỖI LỐ 12 VE 1$00

Có bán tại ở Đông-Dương đều khắp
VIỄN-ĐÔNG ĐẠI DƯỢC PHÒNG
115 Rue de Paris — CHOLON

Chống với nạn kinh-tế

0$27 0$27

Sữa bò nhãn xanh bổ hiết tinh khiết và ngon nhứt. Đồn giá được chịu cho nhà nước trong năm 1933 cho các đại học-đường, nhà bổn-sanh, nhà thương công nhơn, nhà phước thiện. Các tiệm lớn toàn khắp Đông-Dương đều có bán.

FREXOR
8 rue Mac-Mahon — 43, Quai de Belgique, Tél. 233

Savon Việt-Nam tốt hơn hết

Lời rao

I. — Comptabilité. — Vì số học-sinh « Cours de Comptabilité du Soir » đã có đạo đành đầm - trường rất đông không thể thêm nhận thêm nữa như học-sanh ban ngày

Nhiều bạn vì quá mộ nghề bắt buộc phiền bạnh bổn - trường đến nói: "Vậy đã có lời rao nầy mà bổn-trường chỉ nhận học-sanh ban đêm mà thôi.

II. — Sténographie « A-mé Paris »

Concours de vitesse pour 1934

Concours de 60 mots } ran Dimanche de Décembre et de Mai

Grands concours de 80 à ..... 100, 120 150 mots } au Dimanche de Juillet

Tôi tuy-tiểu-trường con bởi bà hội-viên Hội Cấp bằng, Học sanh nên pháp giải học đã chương trình thi D.E.P.E.P.I. trở lên đến học được hết quí mỉ - nông. Trong thời buổi kinh-tế khó khăn nầy các trường buộc hết học sanh của bổn-trường đi làm đầm đầm; trong-có đi tại bổn trường, các bạn đến hỏi xem đặng nông chi thêm.

Bureau parisien de Commerce de Saigon

7, Rue Boul Bérard, 7

Directeur: Lauréat - vên Hôn Diplômé d'Amb Supérieure de Commerce — Titulaire des Certificats d'Etudes de Secrétariat Commercial Paris-Chef de service de Comptabilité Prime section de Commerce Saigon — Sagart-Commerciale gaio tin Tuhoanan.

Nghỉ mát Dalat

Năm nay ai nghỉ mát Dalat cũng kiếm nhà ngủ Vô-văn-Đung mà ở, và nhà ngủ mới lập ra, theo đúng kiểu âu-tây, rất sạch sẽ mà lại rẻ tiền. Nhất là nơi sự ăn uống lại đã đàng hoàng. Có giá đặc biệt cho học-sanh.

HOTEL DU MARCHÉ DE DALAT
Vô-văn-Đung Propriétaire m Tél. 86
Muốn biết giá rẻ rõng, xin đề tên M. Nguyễn-văn-Phúc
68 Rue PELLERIN — SAIGON m Tél. 2000

TRƯỜNG HUỲNH-KHƯƠNG-NINH

ĐÃ NHẬP HỌC

Lần trước có tiếng thị gần rằng trường « HUỲNH-KHƯƠNG-NINH » bị đóng cửa

Ấy là tin đồn huyễn rất vô lý, xin Quí vị chớ nên để ý. Hiện từ ngày 1er Mars 1934 đến nay, học trò trường HUỲNH-KHƯƠNG-NINH đã nhập trường rồi đông đảo như mấy lần trường trước.

Xin phụ-huynh học sanh an tâm và tin cậy nơi bổn-trường mà gởi gắm con cháu vô trường nầy học tập thì ắt có lẫm đều vẻ vang vì sau.

Bổn cố đến chi khó khăn cách mấy đi nữa, bổn-trường chỉ nhơn cũng phải tiếm hết phương thế cho nhà trường được sống lâu dài. bởi vì lẽ ngày Hạ trường nầy sáng lạo ra đến nay có gần 20 năm tuổi (từ năm 1917) rất nên khó khọc nên bổn-trường chỉ nhơn phải kết sức lo vận động cho trẻ em có nơi học tập yên ổn hiểu đến ân tình-nghĩa phụ-huynh học sanh đã có lòng tin cậy mà gởi gắm con cháu từ hồi lâu nay.

Xin quí vị an tâm, đừng có điều chi trở ngại tây ta, bổn-trường chỉ nhơn Quốc thông đã cải tên « HUỲNH-KHƯƠNG-NINH » ra « HỌC-ĐƯỜNG TÂN QUỐC » cũng bổn trường chỉ chơn dân!... mà lại cũng là gởi cho lẹo được nhiều học nhơn tài, ai ai cũng đều công nhận.

Chủ-nhơn kính-cáo
HUỲNH-KHƯƠNG-NINH
60 RUE D'ARAS — SAIGON (DALAT)

TRỊ BỊNH HUÊ-LIỀU

NHỨT SỚM NHỨT MUỘN

Ai đã lỡ mang các chứng bịnh trước về huê liễu thì nên sớm uống thuốc *Tô-Ngọc-Lâm*, để mau khỏi và chắc chắn lành tận nọc. Ai để chậy chứng nơi mà bịnh trầm trọng không hết, hoặc là bịnh kinh niên phục phát hoặc sanh nhiều chứng lạ kỳ, đến bà con thân mắc bịnh con trẻ bị nọc di truyền, đến bà bị nọc đau bạch đái đau tử-cung vân vân. Hồn hiệu có hơn mười mấy thứ thuốc chuyên trị về bịnh huê-liễu đã có tiếng lâu khắp nơi đều biết. Sớm chừng nào đã trị cho tuyệt nầy Ở Saigon mua tại Ngô-hữu-Kính

Các nơi xa, các bịnh khó cứ viết thư kể bịnh thật kỹ gởi cho.

Monsieur BÌNH THÀNH-SONG
(Vinhlong à CAILAY)

Thầy sẽ gởi lãnh hóa giao-ngân nơi nhà bịnh chu muốn hỏi thăm chi đó cũng trả lời.

TIỂU-YTHUẾT CỦA ĐUỐC-NHÀ-NAM N 1u

AI TÌNH TIỂU THUYẾT

MỐI TÌNH TUYỆT-VỌNG

của NGUYỄN-QUANG-TUYỂN

Khá bước xuống xe, ra ngoài rào ga, nhiều người bạn muốn lưu tôi lại, nhưng tôi cũng viện cớ nầy lẽ nọ để hiểu di Giả khi ấy có nên bấy tâm tưởng nó ngăn tôi, tôi cũng có đủ lực để xô đẩ cả nữa. Nhưng than ôi! Từ đây bạc đen thay đổi nàng thấy tôi lớ đi như không biết; hề tôi đi đến nàng là nàng bỏ đi rồi, suốt mấy [illegible] như vậy tôi không hiểu y gì. Không bao giờ nàng để tôi thấy mặt nàng cho tỏ rõ. Tôi nghĩ con người ngọc ấy nồm nào sẽ ta vô cùng yù tịn, sau nầy đối với ta, người tôi cười rẻ lắm, cười một cách ợt lạc, nếu ai trông vào mắt tôi hi mắt tôi thì cũng nhìn được ngay là cái cười cay đắng. Từ đó về sau tôi coi các bạn quốn-thoa như người thù kế nghịch. Ai tình là một vị thần-iên, mà cũng là một cái quỉ cay nghiệt nếu bạn.

Ngày thi tốt nghiệp thành chung đã đến. Tôi cũng được đỗ ❀Vì quê nhà khi cần cả, khi đa-thấy, khi quanh-hẹn trong mấy quãng đồng, được nghe giọng ngâm nga hát lý của các bàn nông phu, giữa ruộng trắng loét [illegible] khác lắm được việc xưa

Một buổi chiều đáp soạn đồ trong một cái quê trầu, tôi nhận thấy tấm thiệp bác huyện mời ba tôi đi đám cưới con bác. Đám cưới ấy là đám cưới của cô Mai vậy. Cô ấy đã có chồng: cô ấy đã quên hẳng tôi rồi.

Năm tháng sau khi đám cưới có, tôi nghe nói người bên nhau như vậy: « Gần ta con quen lớn mới cưới vợ đây chưa được bao lâu mà cũng lìa vợ, bỏ nhà đi xứ xa được chớ. Nghĩ hay lắm, phải chơi đâu ? »

Bạn có biết câu bà con quen lớn đó là ai không ? Ấy là chồng chả ấy thức của con người bạc tình ấy.

Chuyện để lạc vào tai tôi thì không biết bao nhiêu lý đoán bỏ cuộc qua cuộn lại nơi óc tôi: con người ấy làm gì đi xứ xa ? Đó là một câu hỏi khó cho tôi im cầu trả lời

Đi du lịch chăng? Có lẽ đông vị người là tay giàu có, tiền của dư xài. Ủa! Không vợ người sắt ma, đẹp đẽ thế kia thì cũng đủ cho người vui sướng rồi, hà tất phải đi phương nào

Sang xứ người mua vài hàu cho vợ trân ngọc chăng ? Cũng không phải kia hột xoàn ở tiệm đồng F S đương lóng lánh kia. Kia ở hàng Ch. trăm ngàn tiền trang sức tốt, mua sao chiều chẳng có.

Sang Âu-mỹ để lấy cái chức trạng sư, công bác vật chăng ? Cái đó đúng nhưng không nhọc người vợ quí bao kia sao. Nhọc như lung lắm ! Nhưng đây chắc là ý muốn của vợ người ta tu nhân tích đức, gặp được một anh chồng vượng. Anh có tiền nhiều, ăn xài huy - hoát đã là sung sướng rồi, những không bước phẩm gì, sợ ế chồng phục trước mặt mà coi rẻ sau lưng. Vì vậy người ta liều năm bảy ngày đi học phương xa giữ cho được cái cử-nhơn cả lẫn-ai để chứng vẻ tha-hồ cho đúng nói rõng nói phương, mặc sức cho bà ăn trên ngồi lót mân bạn chưởi người. Thay người ta khó tính quá chăng.

Cách tháng sau ba tôi đi chợ về tới nhà chưa kịp rửa chân đã lo, liền lại ngồi cạnh ghế ăn trầu. Người nói như vầy : con Mai, con bác huyện ngân số quá chăng. Nó đã chết rồi.

— Mà ba có hỏi bác huyện tại sao cô mất không ?

— Thì sao không có chứ nói chuyện với tôi lâu lắm mới lên xe.

— Mà bác huyết nói với ba điều gì ?

Ba tôi đi lấy giấy cũng chơn rồi lại ngồi trên chiếc võng đưa cọt kẹt vừa nhỏ cô mà vừa nói.

— Chu-huyện nói tai sinh gả ép cho đó. Kỳ cục cái con nhỏ khẩm như vậy là phải chỗ tiền người ta cũng giàu có, lại làm đến Chức phủ phải chơn sao mà còn nói ép uổng. Phụ mẫu sẽ sanh sẽ định chớ Anh lâm đó là lâm theo cách theo vợ chồ tưởng muốn làm gì thì làm hay sao ? Hề lại buồn cho thằng tương khác Ở mà thằng mấy tuổi mấy biết không ?

Ba tôi nghe bác trai nói 23 tuổi

— Hàm ba tuổi ! giáp thân tốn, tử tốn, ngũ trung, cửu ly, nhứt khảm, nhi khôn tên họ khôn. U. Ư Thân tức yên mạng vợ chồng. tìm hợp mạng hiệu [illegible] mới... rồi mang thầy ly thuốc hỏi khôn thuốc thổ hỏi nông sanh hỏi kim nông sanh thay thì tương sanh Thầng nói nói

— Ba hai mươi ba tuổi chác lắm khó y sao đâu ba

Ba tôi đi lấy một quyển sách tàn trắt lại cuốc võng, rất trong tôi một cặp kính mang lên mắt đở sách ra xem : canh tuất, khảm tân hợi khôn xa xuyên kim Giáp dần cấn, mão ly đại khê thuỷ kim sanh thay tương sanh. có sao đâu Hay nên nầy lắm lắm còn cái ngày cưới hỉu đó lấy chưng tao coi cho tôi khảm sao mà kỳ cục vậy không biết.

Mà bác Huyện nói với ba làm sao?

Chỉ nói từ cái ngày đám hỏi nó rồi thì nó ăn nằm ít lắm, càng ngày càng ốm đi [illegible] chẳng lại càng ốm thêm. Nghĩ hiền nào càng chuyện chuyện, chuyện cho nó hết sức, hết lòng, tôn [illegible] phải ít bị gió [illegible]

Hãy ai tránh đặng nắng mưa ?

Làm sao bịnh ho ạn, bay đưa khỏi mình

DẦU THIÊN-HOA

ngừa và trị đặng bá chứng bịnh

— RẤT HIỆU-NGHIỆM —

Không thứ nào so sánh đặng

"PHALÈNE"

COTAB

DISTRIBUTEUR

KÍNH CÁO ĐỒNG-BÀO

Nhà thuốc tôi ra đời nhưng chưa có dịp ra mắt Đồng-bào vì còn dương lo khoach-trương y-nghiệp.

Nay nhơn Hội - chợ Tương - tế, tôi chưng một giang hàng bày đủ thứ thuốc của tôi đã chế tạo, và tôi cũng nhơn-nghĩa Tương-tế mà bán *Hạ giá hai chục phần trăm.* (20%) để gọi là lễ ra mắt đồng-bào.

Xin đồng bào chiếu cố và nhớ bán *hạ giá trong mấy bữa chợ đêm, tại gian hàng số 27* (trên Tribune ngó xuống) *mà thôi.*

Thuốc hay giá rẻ, đẹp đẽ, kỳ lưỡng ấy là mấy cái đặc-điểm của nghề nghiệp nước nhà.

VO-VAN-VAN DƯỢC-PHONG

Chủ nhân : Y-học sĩ *VÕ VĂN-VÂN*

Bào chế — THUỐC AUMOT

Một thời kỳ giếp cơn phương tiện

Còn ai mà không nghe tiếng đồn Bắc-thánh được ?

Anh em chị em người có bịnh hoạn, vì nghèo mà không tiền hoặc uống thuốc đâu mà bịnh chưa lành, thì thẳng đến cho thuốc TẠO NHƠN DƯỠNG *trước kia ở ROC-MON nay đã về GOTAP (Giacđinh).* Bịnh hay đến đó xin tra hỏi thuốc, nghe thì khỏi tốn tiền, muốn coi mạch hỏi thuốc tại tiệm thì tính giá ba tháng một đồng (1$00). Ấy là một thời kỳ giếp Annam mình trong cơn phương tiện : mà thuốc TẠO NHƠN DƯỠNG đã có hai mươi thuốc thánh như là *Điều - kinh bạch - đới hoàn,* bổ huyết, và trừ các chứng bịnh cô dâu bà. 2° *Si-tuo-bổ-tạng* hoàn là thứ thuốc bổ lao cho nhiều, các bịnh của đàn ông rất hiệu nghiệm. Thuốc nầy có để hơn gian hàng số Nguyễn tấn Kính Saigon. Thầy hayơ thuốc giỏi, Đồng bào xa gần cần đến ý.

Danh-bài hư truyền

Nhà phát minh ra cạt bình bột-tanh mới tạ - thế

Thứ cạt bình bột-tanh (carte postale illustrée) in những phong cảnh hay nhơn-vật mà hễ lấy người ta vừa dùng để trao gởi cho nhau đó, mới phát minh được 55 năm nay.

Nhà phát minh ra thứ đó là người Đức Passau tên là Alfons Adolph. Thứ cạt đó người ta chụp hình trên bàn kẽm rồi in ra (*Héliograveure*) thật rất tiện lợi làm cho người ở xứ nầy xem được phong cảnh ở xứ khác.

Đẳng cấp phát-minh trao cho Alfons Adolph hồm tháng ba năm 1879

Những tấm cạt mới in ra đầu tiên hiện nay để ở viện bảo tàng Reich tại kinh-đô Bá-Linh cũng ở.

Sớm mai hồm 28 Mars, có tin 5 Munich cho hay rằng nhà phát minh Afons Adolph mới tạ thế hồm 27 tại thành-phố nhà cửa ông, hưởng thọ được 80 tuổi.

Vặn-tắt

Chưa gì mà người ta đã bày đặt đi tiêu cho tốn rượu ở gian nhà bán - giới hội chợ rồi đó. Người ta gọi là quán rượu « Ba cô » mới chết.

Mà cũng có lý, quán rượu ấy người ta hai bạn đứng sự-nghiệp Baptiste Đăng và Nguyễn-thị-Kiểm, thì có cô Jellette.

Cô Jellette không phải viết bảo nào văn gì như hai bạn Baptiste Đăng và Nguyễn-thị-Kiểm, đều có giỏi nghề bán rượu mời khách. Vì cô là chủ một tiệm rượu kia ở Pasteur.

Gian nhà bán giải nổi cô làm « trở nên thành nhà, chuyện thú tân kỳ »... Bao nhiêu cái đặc điểm đều gom về đó. Đi ở người trông vào cũng không thấy gì hay, vào trong xem qua mới biết...

Một - ngôi sao chớp bóng » bị thương mang bịnh ở Dirny đây. Đã ai biết nghề sao ấy ra thế nào ?

— Con cọp ! Lăng tốt lắm.

Gọi là ngôi sao chớp bóng không phải vì lý đâu. Số quý phim kia gắt bấy cọp, đã tập đặng chớp bóng. Con cọp ấy bị mất bấy quá giá đó.

Người ta sắn sắc gắt.

Bị thật hại, hai nhà võ - địch xe hơi muốn kiện con trâu nọ.

Nguyễn MM. Allnet và Leclerc đi xe hơi từ Saigon ra Hanoï, vừa tới Bồn-Binh (Trước Vinh) thì sự nạn. Bởi cớ con trâu chạy ra cản đường.

Bể tái tránh, rồi đụng cây cầng cầu, xe nhào xuống. M. Leclerc mang bịnh còn Allnet thì xích xe đi riêu một mình.

Bữa 7 Avril nầy, tại nhà thờ Chodil sẽ có cuộc lễ cưới cho M. Francois Eyeden với Đức và cô Catherine Lê thị Nê.

Cô Catherine Lê thị nữ của ông Jean Thanh tông, sự ở đường D. C. Saigon. Mừng cho hai bạn Nguyễn-Lê.

Đội banh miền Nam và đoàn ter - nit Namkỳ ra tới Hanoï hồm chiều 29 Mars.

Chà, tới trễ quá, tuyển-thủ chắc mệt lắm...

Kỳ tàu Félix Roussel nầy, ông Castaell là phó chủ sở mật thám, sẽ đáp tàu về Pháp, nghỉ bảo Tonlen.

Công chuyển Ký, có bà Legrand là vợ gần của thanh tra mật thám Legrand đi về Pháp.

Dầu - Hồi-Đường « là thứ dầu cổ mới thơm điều, để cho phụ - nữ dùng xức tóc, quí lắm. Vì nó làm cho da dẫu mềm mềm, tóc ra đi mà xen nước thôi...

YÊM để làm cho lỗ rỗ rằng cái xe máy « Auto-Bail » giá 49 đồng cũng có đủ tính cách tốt của những xe hiệu I, Y, Z, giá mắc hơn nhiều.

Ta nên cứng đầu với phe tài chủ

(tiếp theo trương nhứt)

Đông-pháp nhờ ta mà nên giàu, nhờ xứ nầy mà hằng năm được lợi nhơn hậu ; liên bao thế mà sao họ xử với ta lúc nầy gắt gao quá vậy ? Thôi mà, chuyện tiền nạo đừng có xen cầm tính vào làm chi, số dĩ họ gắt gao được là chỉ vì thấy ta không bình vực cho chỗ gì cho nhau hết. Trở tới, sẽ có thể làm tới được mà bằng làm, buồng chi bọn lý tài đã nào trong ấy cũng luôn luôn số cái tư tưởng tôm thâu hết sản nghiệp thiên hạ về cho mình. Họ chỉ biết nói : « Sống chết mặc bây, tiền thầy bỏ túi. »

Chớ chi những lời ban đầu nếu ta thấy họ xử ác với một vài người trong chúng ta, thì chúng ta kết phe kéo đảng để bình vực người đó và tỏ cuộc bất bình, chỗ đồng tâm, chỗ lực lượng nếu ta ra cho họ thấy, đám chắc sẽ phải rộng lòng mở tay, không dám mỗ xẻ chúng ta cho đến tới nước da lỗi thịt ra như bây giờ đâu.

Cái việc nên làm, dầu muốn mà có làm, cũng còn hơn là không ngơ. Bây giờ ta phải kết đoàn lập đảng, hiệp lực đồng tâm để cho bọn tài chủ ta biết rằng dân xứ nầy thương yêu nhau vào giúp nhau, để chỏ cho chống đỡ với bất cứ ai muốn bóc lột mình ; hễ cái lực - lượng và khí-phách của dân bây lỗ ra, tự nhiên kẻ kia phải đổi thái-độ và thủ-tọa đi, không dám hoành « hành gắt gao như trước được nữa.

Muốn kết hiệp để tỏ được lượng thì lúc nầy nên có cơ hội đưa tới, là cuộc hoàn nghinh Đại-hiệu về nước đây, ta còn ngần ngại gì mà không đi và không rủ bà con hàng xóm với ta cùng đi cho đông. Ấy là một dịp cho ta nhìn-phát dân tâm, kết hiệp đoàn thể thiết-tế ngăn bộ qua, rồi từ đây về sau ta sẽ chăm chú vào việc hộp quần đồng tâm luôn thể việc đón mới trông đổi thay tốt đẹp lần lần cho được. Bởi nghĩ như vậy cho nên tôi mới cuộc nghinh tiếp đại-biểu bây giờ là việc có ý nghĩa nay và có lên lợi về sau xa mà hậu nữa, tưởng cũng nên tán thành cổ võ lắm vậy

N. K. P.

Chúng ta có thể sống lâu được đến 150 tuổi không ?

(tiếp theo trương nhứt)

« Anh ông Pasteur ông Jenner và những nhà bác học đương thời với hai ông nầy mà bịnh đậu mùa, bịnh thiên thời, bịnh ôn dịch trước kia đã giết lắm người, nay chẳng phải chịu thua nay. Khoa-học ngày nay đã tiến bộ theo với trào lưu khoa học và đã có một cái kết quả là làm cho loài người được sống lâu hơn cái thời gian trung bình, dầu cho phải gặp phải cái thời đợi nầy nếu làm loài người lập lầm việc phiền phức rối ren và những tai nạn nầy nọ cứ tăng lên hoài. Những cuộc phát minh lớn lao trong thời đợi nầy, như bây ra xe đường xe lửa, bây ra xe hơi, tàu bay, cầu đèn, sự chở chuyên nặng nề, giây tiếp giới v.v. nó đến thay đổi và sửa sang những điều kiện sanh tồn của loài người cho đến đổi cách sanh tồn của loài người ngày nay đã khác đổi đổi khác hẳn hơn xưa.

Thế mà có một việc là làm ra cách làm cho người ta khỏi nay nhược vì già và được sống lâu lại đến hồm nay bình như ai cũng ớn lạ.

Nguyên-nhơn của cái già nơi loài sanh-vật và nhất là nơi loài người ấy thế nào ? Tại sao người ta sanh ra lớn lên đến 25 tuổi rồi tài không lớn nữa và tại sao từ tuổi ấy về sau người ta lại khởi sự suy-nhược lần cho đến chết thế ?

Có cái máy gì mà làm cho loài sanh - vật sống lâu, sống lâu hơn cái kỳ-hạn đương nhiên của loài sanh - vật hay không ?

Tại sao có đời thứ rây chỉ sống trong một năm hay dưới một năm mà lại có những thứ rây khác thì sống tới đến mấy đầu đời mọ kể có năm nghìn năm ?

Vì lẽ gì cùng thì loài thú với nhau mà có giống chỉ sống trong vài giờ đồng-hồ, lại có đời giống khác như loài cá gáy (carpes) lại sống đến hai ba trăm năm lận ?

Đó là những câu hỏi quan hệ và rất mầu mỡ mà nhà bác-học Lumière đã đem ý thuyết nói về chất keo cốn-lối là có quan hệ đến sự sống chết thế nào là ý thuyết khiến cho ông đem bao nhiêu tâm trí mà suy nghiệm ra để trả lời.

Mai anh-em tôi sẽ thuật bài nói về cái ý thuyết đó để giải rõ những câu hỏi trên kia

(còn nữa) H. T.

Lời cảm tạ

Em tôi lên Saigon rồi thọ bịnh mà thác, Nơi quê người đất-khách được rất nhiều anh em quen biết tiếp nếu mà đến đưa, tôi biết bao thâm cảm.

Tôi lại không quên ơn ông Nguyễn-văn-Phước trại hàn Chũ-ông Lành đã đã giá rất hạ cho em tôi một cái huyết-mã và bạn Nguyễn-văn Nam (*Càng - Bạn*) đã chia xót công việc tôi rất nhọc.

Không Tuyên

Đ. N. N.

Thủ-tướng Cao-mên là ông Phanuvong từ trần

Ông Hoàng tước Samdach Eromo Préa Norodom Phanuvong, cựu thủ tướng Cao-mên đã tạ thế trong đêm 28 rạng ngày 24 Mars tại Nam-vang.

Thủ-tướng Phanuvong là con vua Norodom anh ông Hoàng Sutharot và Chantalekha, năm nay thọ thọ được 63 tuổi.

Hồi năm 1900, ngài có thay mặt vua Cao-mên qua dự cuộc đấu-xảo ở Paris.

Năm 1901, ngài được cử vào ban ủy-viên sửa đổi những luật lệ ở Cao-mên. Từ 1901 đến 1918 ngài được cử vào ban ủy-viên thành phố Nam-Vang.

Ngày 4 avril 1918, ngài được làm thượng thơ bộ Lại và bộ Lễ, rồi không bao lâu lên làm thủ-tướng, giúp chánh-phủ Cao-mên và chánh phủ bảo-hộ có nhiều công trạng lớn.

Nhơn vì ngài đã già cả, có nhiều bịnh tật, nên hồi năm 1928 ngài xin hưu-trí, nhưng đến năm sau chánh phủ mới để ngài về hưu dưỡng tuổi già.

Ông Phanuvong đã được chánh phủ ân thưởng Tam hạng Bảo-đẩu bội tinh.

Savon Việt-Nam tốt hơn hết

Văn phòng của quan Toàn - Quyền Robin

Quan Toàn-Quyền Robin tuy vua đảo nhậm Đông-dương chớ có lập phong-phanh ngài đã lập Văn-phòng của ngài rồi.

Hiện như Văn-phòng của ngài sẽ có những vị sau nầy.

MM. Le Prévost
Nicolai
Piétri
Guigue

Đây chỉ là một cái tin chớ chưa biết sẽ còn thay đổi gì không ?

DOCTEUR LÊ-HƯNG-LONG

de la Faculté de Médecine de Paris — Lauréat du Prix Tuffier de Chirurgie — Ancien élève de l'Institut Pasteur de Paris

TRỊ CÁC CHỨNG BỊNH VÀ CHUYÊN MÔN :

những bịnh về đường tiểu tiện đờn ông và đờn bà : *đau cật, thận, bong đái, phong tình, v.v.* Các bịnh đờn bà : *đau tử cung huyết bạch, sửa tử cung cho có thai, đẻ khó, hư thai v.v...*

PHÒNG KHÁN BỊNH

84, Rue Foucauld, DAKAO — SAIGON

Có mở phòng riêng để thử máu, đàm, mủ, nước tiểu, kiểm các thứ vi trùng độc theo cách hóa học kiểm thời.

VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG

CÔNG-TY HỮU HẠN VỐN 500.000 ĐỒNG BẠC

Sáng lập năm 1927

Hội quán : 54-56, đường Pellerin, Saigon

R. SAIGON N° 61

Dây thép : CREDITANA-SAIGON

Dây thép nói : SAIGON N° 748

— Công-ty nhận nên TIẾT-KIỆM của bà tánh theo gần cạnh lời 3 ly cước mỗi năm, sẵn tháng tính một lần và nhập số vốn mà sanh lời nữa. Tiền nay mươn rồi ra chưng nào cũng được.

— Công ty cho vay thế chưng và bảo trác Đông-pháp về nước ta. Crédit National và những vé phiếu nào mà chánh-phủ Pháp bảo hành hay là chịu bảo chứng (Vé công chuyên khác, xin hỏi thăm bổn Hội)

— Công ty cũng nhận lãnh giữ cho bạn hàng và lãnh tiền lời những vé quốc-trái và nhận đó số những phiếu nào có dự cuộc xổ số hằng tháng hay là vững năm.

Bổn Hội có mua bên Pháp hộp Tiết-kiệm xinh đẹp hàng sắt ma ken để cho bà tánh mươn dùng. Xin qui vị hãy đến Hội quán hay là viết thơ mà hỏi cách thức mươn hộp Tiết Kiệm ấy

TÔN CHỈ CỦA BỔN HỘI LÀM VẺ VANG CHO XỨ SỞ MÌNH

ĐẠI-TRỊ SỰ DANH DỰ VÀ CỐ VẤN

Chánh hội trưởng : M. HUỲNH ĐÌNH KHIÊM (nay ngài đã từ lộc).

Phó hội trưởng : M. TRẦN TRINH TRẠCH Ô. Hòa-đồng Hội nghị sự Nghiệp-chủ, Bạcliêu.

(được bầu cử-chiếu theo điều 24 trang điều lệ)

Hội viên : Dr BRAILLE DE LANGIBAUDIERE, Xã tây, Saigon.

" M. LÊ PHÁT ÂN Denis, nghiệp chủ Thủdầu.

" M. LƯU VĂN LANG, Quản kỹ sư, Saigon.

" Dr NGUYỄN VĂN THỊNH Saigon

" Dr TRẦN VĂN ĐÔN, Saigon.

" M. TRỊNH ĐÌNH THẢO, Trang sư Saigon.

" M. NGUYỄN THANH LIÊM, Saigon

BÀ TRỊ SỰ VÀ QUẢN LÝ

Chánh hội trưởng : M. TRƯƠNG TẤN VỊ, Bốc-phủ sứ Hàm, Chaudốc.

Phó hội trưởng : Dr TRẦN NHƯ LÂN, Hội-đồng quản hạt, Saigon

Quản lý hành sự : M. NGUYỄN TẤN VĂN, nghiệp chủ Saigon

Hội viên : M. BÙI QUANG CHIÊU, Lương y bổn quốc Cholon

" M. NGUYỄN HỮU ĐỀ, nghiệp chủ, Gòcông.

" M. NGUYỄN VĂN LIỄU, Bác-chế sư, Saigon

" M. J. B. NGUYỄN TRUNG VĨNH, nghiệp-chủ, Saigon

" M. TRẦN VĂN LÂM ALEXIS, kỹ sư, Saigon.

Phó đề-đốc tổng-lý : M. PAUL LÊ VĂN GÔNG

Hiệu Thanh - Thanh cần dùng 50 đứa trẻ

Vì muốn làm quảng cáo và bán các món hàng nói bên như dầu Khuynh-diệp, rượu dầu Quảng bình, thuốc lậu và thuốc bổ phiện cần hiệu Nam-thiên Đường Hanoi và các thứ sách bán ở Trung Bắc mà hiệu Thanh-Thanh lãnh làm đại-lý nên cần dùng 50 đứa trẻ

Điều Kiện

1°) Từ 13 đến 15 tuổi.

2°) Có bằng cấp Sơ-học hay là đang học lớp nhứt trường tỉnh.

3°) Con nhà nghèo hay mồ côi

4°) Có phụ huynh hay là bà người thân thuộc nhận lãnh.

Lợi ích

1°) Cơm ăn, áo mặc, nhà ở, thuốc men khi đau ốm.

2°) Lương mỗi tháng từ 3$ đến 10$ tùy công việc làm giỏi dở.

3°) Mỗi ngày có 5 giờ rảnh để cho các em học chữ hay là học nghề theo thiên tư và xu hướng của mỗi đứa, phí tổn tiệm Thanh Thanh chịu. Ai muốn xin làm phải đo.

THANH THANH

120 Bd de la Somme Saigon

SỞ QUẢNG CÁO và TRƯỜNG XE HƠI

Lấy giấy xe nhỏ 25 $
Xe lớn 35 $

HỌC MAU GIÁ RẺ

TRỊNH-HƯNG-NGẪU

98 bis rue Legrand de la Salle

— SAIGON —

Tối thứ sáu 30 và thứ bảy 31 Mars 1934

Gánh hát bộ

BẦU-BÒN

Sẽ diễn tại rạp hát THÀNH XƯƠNG

Bạt thử tuồng Phật rất hay :

THIỆN-HỮU ÁC-HỮU

Xin mời quí ông quí bà đến coi, vì cảnh hát hai đêm nầy, bổn bang đi Lục-tỉnh, tâu mới lại trở về Saigon.

Imp. Thanh Mậu 5 Rue de Reims S.

Le Gérant : Nguyễn-văn-Sâm